

ufo-nyt

34. årg. 1992

SUFOI®

Nr. 3

**Nyt dansk projekt
Bliver vi misbrugt?
Korncirklerne er radioaktive
Her ser de ufoer på samleband**

Forsiden

Dette foto er taget ved Gulf Breeze af Ed Walters.
Se også artiklen "Ufoer på kommando".

**Få UFO-Nyt
på diskette
- side 21**

Indhold

Hvorfor ser nogle mange ufoer	3
Nærkontakt over Ural-bjergene.....	4
Ufoer på kommando.....	6
Ed Walters afsløret	10
Flyvende tallerken blev fiasko.....	11
Opfordring til svindel.....	13
3,7 millioner amerikanere har været bortført	13
Frem med luppen.....	13
Bliver vi misbrugt?.....	14
Radioaktive korncirkler.....	17
Moore trækker i land	17
Analyse af kontaktpersoner	17
Kig på himlen	18
Rapporternes kvalitet.....	19
Få UFO-Nyt på diskette	21
Projekt PADUR	22
Nye UFO-beviser og modbeviser.....	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
tlf. 86 28 90 61
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-23

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 23

COPYRIGHT:

Nyhedsmediernes kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

Kim Møller Hansen

REDAKTIONELLE

MEDARBEJDERE:

Ole Henningsen, Flemming
Rasmussen, Inge H. Svane

TEGNERE TILKNYTTET

UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Stefan Harboe Andersen, Dezsö Sternoczky

PRODUKTION:

Sats og tryk er udført af SCOOP
Tryk, Valby - 31 16 44 90

DISTRIBUTION:

Avispostkontoret, København V.

ANNONCER:

Redaktionen modtager gerne reprojekte annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

ARTIKLER:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi

ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

SIDSTE FRIST FOR

INDLEVERING AF STOF:

Den 2. oktober 1992 for stof til nr. 4, som udkommer den 15. november.

ABONNEMENT:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1992 er Dkr. 187,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 237,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1992-96 incl.) for kr. 935,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1185,00.

ADRESSEÆNDRINGER:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv:

Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

Hvorfor ser nogle mange ufoer?

Det har altid fascineret mig, at visse personer har utallige observationer af ufoer. Og med utallige mener jeg ikke 2-3 observationer, for det kan sagtens være almindelige tilfældigheder. Men jeg er stødt på personer, der mener, at de ved forskellige lejligheder har set i alt 20, 30 eller måske 40 ufoer, og så kan man ikke længere tale om tilfældigheder. Disse personer findes både inden for og uden for ufogrupperne.

Jeg mindes for eksempel et besøg hos en ufointeresseret i Nordsjælland.

Først fortalte han mig og en kollega alt, hvad der er værd at vide om ufoer (det vil i dette tilfælde sige rumskibe). Derefter sagde han, at vi bare kunne gå udenfor, så ville vi kunne se ufoer. Desværre var det overskyet den pågældende aften, så det blev ikke til noget.

Selvfulgelig tænker man umiddelbart, at disse personer jo nok misfortolker fly, planeter, satellitter og lignende som ufoer.

En række tilfælde, som jeg er stødt på, tyder da også klart på dette. Men det er kun den halve forklaring! For ofte drejer det sig om personer, der er ganske godt vant til at betragte nattehimlen, og som burde kende en masse til de almindelige fænomener om natten.

Så det er stadig et spørgsmål, hvorfor personerne får disse oplevelser. Dette har også pirret den svenske ufolog Gudrun Andersson. Hun undersøgte derfor en række rapporter, hvor personerne havde set ufoer i mere end tre tilfælde. Hun opdagede, at der var visse lighedspunkter rent personlighedsmæssigt imellem observatørerne.

Blandt de mest iøjnefaldende træk var:

- De er intelligente ud over det sædvanlige
- Meget udadvendte, ikke nogen middelperson
- Ingen højere uddannelse
- Har eller har haft psykiske problemer
- Dygtige talere og lederegenskaber
- Nærmest fanatisk interesserede i ufoer
- Svært ved at tilpasse sig

Omend disse karaktertræk passede på mange af personerne, var der selvfølgelig undtagelser. Selv om jeg ikke personligt har undersøgt denne type observationer nærmere, kan jeg se, at trækkene også passer fint på flere af de "masseobservatører", som jeg kender.

Vores kollega i det svenske, Gudrun Andersson, opfordrer til yderligere undersøgelser af dette emne. Vi må kunne acceptere undersøgelser og analyser, siger hun og fortsætter, "et fortsat studium af personerne, som ser ufoer, er en vigtig del af udforskningen af dette gådefulde fænomen".

SUFOI kan kun erklære sig fuldstændig enig i disse synspunkter.

Ufoarbejdet omfatter mange aspekter og har mange facetter. Det spænder fra fysiske spor og nattelys til nærobervationer og bortførelser. Det hele fortjener grundige studier - også selve personerne, der har haft ufooplevelser.

Vi vil gerne give vores støtte til en yderligere udforskning af problemstillingerne omkring "masseobservatører", og vi er åbne over for ideer til dette arbejde. Samtidig vil vi gerne opfordre vores læsere til at komme med kommentarer til dette emne. □

Bliv rapportoptager

Er du interesseret i at medvirke aktivt i SUFOIs rapportarbejde, kan du tilmelde dig et rapportoptagerkursus.

Som rapportoptager får du chancen for at møde personer, der har observeret et ufo.

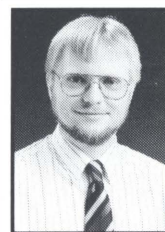
Ud over at få nogle spændende og interessante oplevelser, vil du - gennem din indsats som rapportoptager - være med til at hjælpe dansk ufologi.

I løbet af foråret 1993, vil SUFOI forsøge at afholde et rapportoptagerkursus, hvor alle interesserede kan deltage.

Kontakt Peter Nørgaard for nærmere oplysninger om tid og sted.

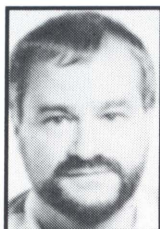
**Henvendelse kan ske på telefon:
86 80 13 15**

AF PER ANDERSEN

Nærkontakt over Ural-bjergene

AF
FLEMMING
RASMUSSEN

I december 1989 havde en sovjetisk pilot en nærobervation af anden grad over Ural-bjergene. Da han landede, opdagede han, at hans ansigt var lettere forbrændt.

Piloten, den 29 årige Vladimir Kuzmin fra Akademgorodok, er en meget erfaren pilot. Han har været flyveinstruktør i 16 år og er i dag leder af Chelyabinsk Aeroklub, DO-CAAF.

Han var på en kort træningstur i sit L-29 jetfly nær byen Chelyabinsk, som ligger lige øst for Ural-bjergene, da han havde sin nærobervation af anden grad.

Observationen af anden grad

Kuzmin lettede fra flyvepladsen i Chelyabinsk omkring kl. 15.00 lokal tid den 24. eller 25. december 1989.

Da han nåede op i en højde på mellem 8.150 og 8.200 m og fløj med en hastighed på ca. 250 km/t, ville han træne i af lave 8-tals manøvrer. Under en drejning mod højre, nord, fik han øje på objektet.

"Jeg var i færd med at lave nogle 8-tals manøvrer. Under mit først 8-tal, fik jeg pludselig øje på et mørkegråt, cigarformet objekt lige foran mig," fortæller Vladimir Kuzmin.

Han anslog objektet til at være omkring 500 m længere nede og mellem 18 og 25 km borte.

"Efter det første 8-tal, lavede jeg

et mere. Objektet befandt sig hele tiden på det samme sted. Da jeg sluttede af med at lave en cirkel, forsvandt det pludseligt" oplyser Vladimir Kuzmin.

De to 8-tals manøvrer tog til sammen ca. 8 minutter, og piloten havde ryggen til objektet i halvdelen af tiden.

"Når jeg havde ryggen mod objektet, følte jeg det som om, der var en person til stede. Det var en meget ubehagelig følelse, som jeg aldrig før har haft," fortæller Vladimir Kuzmin.

Han anslog objektet til at være tre gange større end neglen på hans tommelfinger i udstrakt arm, hvilket er det samme som en stor transportmaskine i den afstand, han mener, at objektet var.

"Jeg kaldte kontrollårnet på flyvepladsen over min radio, da jeg gerne ville vide, om der var andre fly i området. De så både på radaren og kiggede ud i retning af mig, men kunne intet se. Jeg fortalte dem ikke noget om objektet," siger Vladimir Kuzmin.

Fysiske effekter

Da Vladimir Kuzmin landede kort efter kl. 15.45, bemærkede han, at hans ansigt var dækket af røde plamager, som om han var blevet forbrændt. Huden på ansigtet var også meget følsom over for berøring. I løbet af dagen blev den del af hovedet, som ikke havde været dækket af hans sorte læderhjelme, fyldt med skorper.

"Det var, som om jeg var blevet

Vladimir Kuzmin står her ved siden af sit træningsfly, et L-29 jetfly med én motor. Flyet er fremstillet i Tjekkoslaviet, hvor det første fly kørte af samlebåndet den 5. april 1959. I begyndelsen af 1974 var der lavet i alt over 3.000 eksemplarer.

solskoldet, og der gik 11 dage, før huden var normal igen," fortæller han.

De røde områder, der senere blev til skorper, kunne ikke stamme fra en ultraviolet stråling. Flyets cockpit er lavet af plastmaterialet lexan, og som andre plast- og glas-materialer, er det et meget kraftigt filter over for ultraviolette stråler.

Som alle (efter den mest solrige sommer i mands minde) ved, er det ultraviolet stråling, der er skyld i, at vi blege nordboere bliver solbrændte og, hvis vi ikke passer på og bruger en passende solfaktor, solskoldede.

Piloten fortalte, at efter observationen var hans hud meget følsom over for berøring. Det passer heller ikke med en solskoldning, da en sådan er direkte smertefuld. Efter en solskoldning bliver huden heller ikke dækket af skorper. Den solskoldede hud skaller af i løbet af et par dage.

Måske var det mikrobølger, der var skyld i forbrændingerne. Det er muligt, at en stråling i 1-10 cm-båndet kunne slippe gennem cockpittet og bogstavelig talt stege hans ansigt.

Mikrobølger ville dog have påvirket instrumenterne i flyet, og det skete ikke.

Stadig uopklaret

Her står vi med en meget interessant nærobervation af anden grad, men desværre blev den ikke undersøgt i tide.

Så hvad piloten så over Ural-bjergene i det gamle Sovjetunionen, ved

vi ikke. Men observationen er meget interessant, selvom der kun var ét vidne.

Det store spørgsmål er, om der var en forbindelse mellem det set og de fysiske skader, som piloten fik. Og hvis der var, hvad var så årsagen? □

KILDE:

International UFO Reporter, november/december 1991.

Fakta om nærobervationen

Sted:	Chelyabrinsk. Ligger ved foden af og øst for Ural-bjergene.
Dato:	24. eller 25. december 1989.
Tidspunkt:	Mellem 15.00 og 15.30 lokal tid.
Varighed:	ca. 8 minutter, deraf i synsfeltet i 4 minutter.
Objekt:	Mørkegråt og cigarformet.
Eftervirkninger:	Lettere forbrændinger i ansigt. Huden først normal efter 11 dage.
Vejret:	17 graders frost, klart med uendelig sigtbarhed.
	Vind fra syd og sydvest. Solen stod lavt på himlen i kompasretning 221,8 grader.

**SPECIAL
INTRODUCTION**

International UFO Library Magazine/Catalog

Save 25%

International reports for everyone who wants the latest news and information on UFOs and Extraterrestrials by the top experts from around the world, plus worldwide, up-to-date holistic, health and alternative-style news.

United States England Canada U.S.S.R. Spain Peru
Mexico Japan China Italy Germany Brazil Chile

Subscribe Now!

One Year (4 issues) Only \$15

Foreign Subscribers — \$21.00

International UFO Library Magazine/Catalog

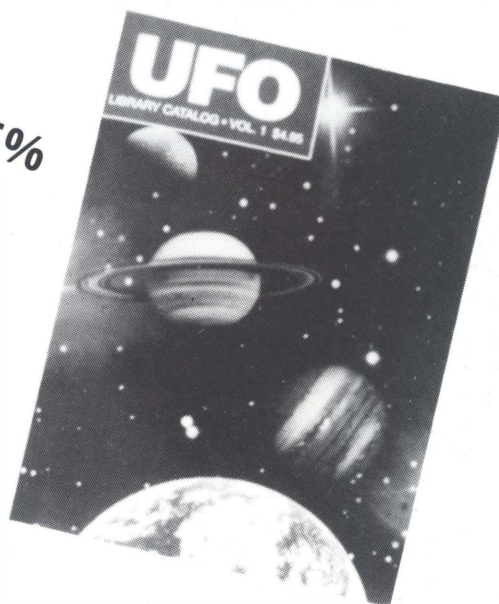
11684 Ventura Blvd. #708 Studio City, CA 91604

Yes! Enclosed is my check or money order for \$15.00 (foreign subscribers — \$21.00 US only) for my one-year subscription to the International UFO Library Magazine/Catalog. I understand this is a saving of almost 25% on the cover price of \$4.95 per issue.

Name _____

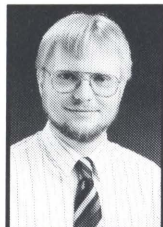
Address _____

City _____ State _____ Zip _____

Ufoer på kommando

AF PER
ANDERSEN

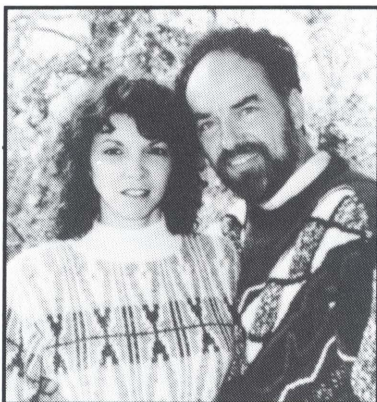
Ed og Frances
Walters.

Flere personer står på en parkeringsplads nær den sydlige ende af Pensacola Bay Bridge ved Gulf Breeze, Florida.

Blandt dem er Gary Watson.

Et rødt lys kommer til syne på himlen. Videokameraet snurrer. Så siger Gary: "Nu skal I bare se venner, om lidt vil denne tingest begynde at blinke hvidt. Sådan er det bare".

Sekunder efter siger et andet vidne, Ann: "Det er hvidt nu! Se på det.

Det blev rødt på toppen og hvidt i bunden!".

Denne dialog, optaget på videobånd, fandt sted den 17. april 1991.

Hvorfra kunne Gary Watson vide, at det røde ufo på himlen ville ændre farve til hvidt? Jo såmænd, det plejer de jo! Siden november 1990 har han sammen med andre vidner set det røde ufo praktisk talt hver eneste uge - nogle gange flere gange på en uge. Så man må sige, at Gary havde et rigt erfaringsmateriale at bygge sin forudsigelse på.

Men for at få begyndelsen på dette eventyr, må vi gå tilbage til november 1987.

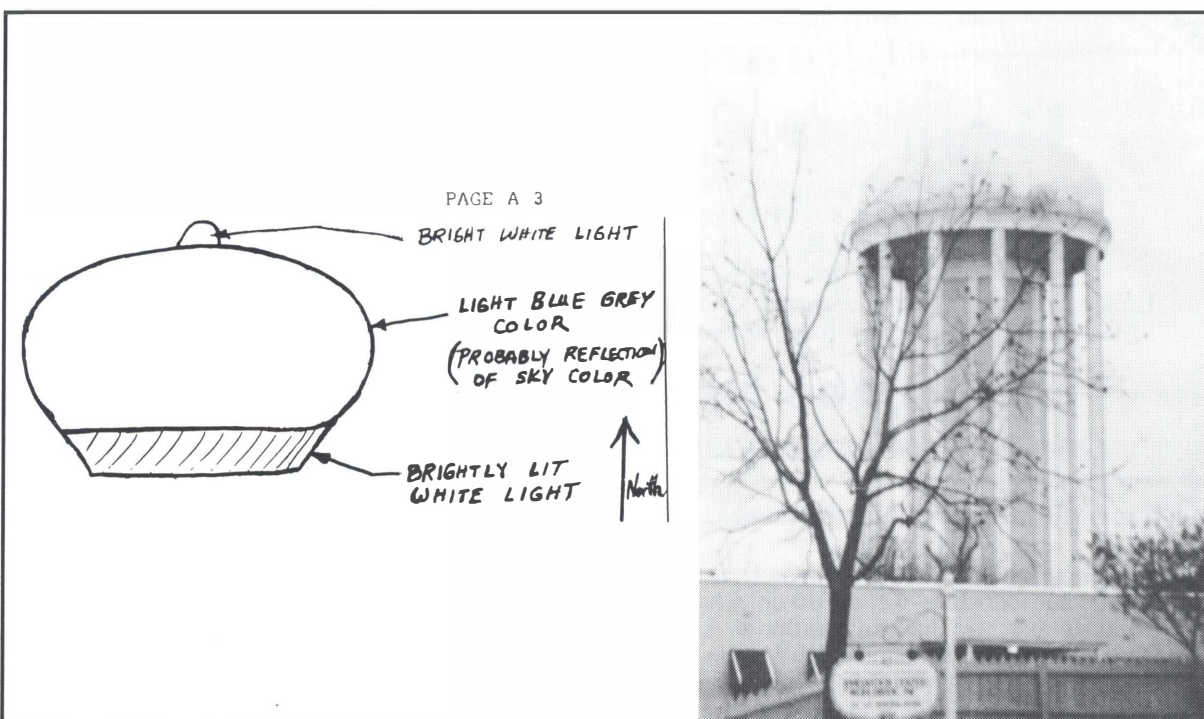
Kontroversielle nærobservationer

1987 havde Ed Walters angiveligt sin første nærobservation af et ufo ved Gulf Breeze i Florida. Nærmere bestemt skete det den 11. november. Det blev begyndelsen på en lang række meget kontroversielle observationer, hvor Ed Walters og familie

så ufoer tæt på og endda tog en lang række virkelig gode fotos af dem. Hændelserne blev snart kendt som "Gulf Breeze observationerne", og Walters-familien blev ved med at se ufoer og fotografere dem helt frem til maj 1988. Der kom selvfølgelig også en stor bog ud af historien, "The Gulf Breeze Sightings", som Walters udgav i 1990. Som tiden gik, dukkede der imidlertid flere og flere mistænkelige forhold frem omkring Walters. Faktisk behøver man blot at kikke på Walters' billeder for at se, at han må have haft gang i modelværkstedet - fotografierne er simpelthen "for gode": de er næsten arrangerede, og ufoerne står alt for skarpt aftegnet på billederne (i flere henseender minder sagen om den danske "kontaktperson" Jorma Viita og hans fotos af modeller i halvfjerdserne). Uanset om Ed Walters observationer er ægte eller fup, så skabte hans observationer selvfølgelig stor interesse i lokalområdet; en interesse der er fortsat til i dag.

Art Huffords
tegning af et
fænomen ob-
serveret i no-
vember 1987.

Ved siden af
ses et foto af et
nærliggende
vandtårn.

En række lokale personer blev trukket af det spændende emne, og mange af dem udgør i dag en kreds af trofaste støtter for Ed Walters.

En omvendt

Art og Mary Hufford troede ikke på ufoer. Ufoer var noget, som kun tosser så, mente de. Lige indtil de den 14. eller 15. november 1987 så et mærkeligt objekt på himlen. På daværende tidspunkt spekulerede de dog ikke så meget over det, og de besluttede sig for at glemme det hele.

Men en måned efter så Art Hufford et af Ed Walters' ufofotos fra den 11. november i avisen og bemærkede datoen: Kun et par dage før sin egen observation. Så vidt han kunne huske, mindede ufoerne også om hinanden - det måtte da være det samme objekt, som han og Walters så, konkluderede han.

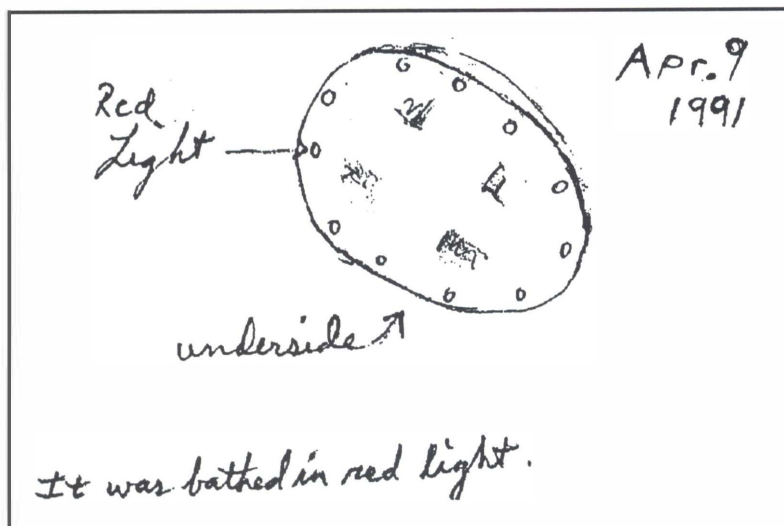
Art og Mary Hufford offentliggjorde nu deres observation, og Ed Walters fandt en af sine første støtter. Faktisk blev Art Hufford så bidt af ufoerne, at han i dag er ufoorganisationen MUFON's repræsentant i området.

Det første røde lys

Mellem maj 1988, hvor Ed Walters havde sin sidste nærobervation, og september 1989, er der forholdsvis roligt i Gulf Breeze området, men den 12. september 1989 bryder det hele løs igen. Denne gang dog i form af en hel anden type af observationer: Natlige, røde lys på himlen.

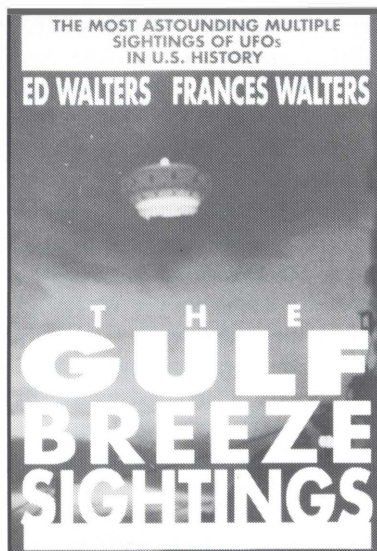
Hændelsen den 12. september fandt pudsigt nok sted samme dag, som MUFON havde et møde i Pensacola nær Gulf Breeze. Ed Walters deltog i mødet, og da han ankom, fik han mødedeltagerne med udenfor for at iagttage et klart rødt lys, der langsomt dalede ned gennem et spredt skydække. En af vidnerne sagde, at han "så et ægte ufo sammen med andre vidner".

Denne observation blev startskuddet på flere hundrede observationer af natlige røde lys i Gulf Breeze området. Alene i 1990 blev der registreret 103 observationer af røde ufoer, også kaldet RUFO'er.

En skitse af lyset observeret den 9. april.

Man fik snart sat system i tingene. En speciel overvågningsgruppe blev oprettet, Gulf Breeze Research Team (GBRT). Gruppen talte bl.a. Ann Morrison, Bruce Morrison og Gary Watson. Men også Ed Walters selv og Art Hufford var hyppige deltagere i de nattevagter, som man nu helt regelmæssigt foretog.

Ufoer efter behov

Igennem det meste af sidste år fortsatte de hyppige observationer af RUFO'er over Gulf Breeze. På grund af nattevagterne var der tit mange vidner til observationerne, og der blev taget fotos og endda videofilm af det sete. På trods af dette er man ikke kommet særlig langt med analysearbejdet.

En typisk observation fandt sted den 9. april 1991.

GBRT-gruppen ankom til deres tilholdssted, Shoreline Park.

Også Ed Walters var til stede, og han gik ud på kajen til vandet, hvor

han fik øje på et rødt lys mod øst.

Ed Walters råbte til de andre gruppedlemmer, som først så i den forkerte retning. Men så fik de øje på det. Bob Reid løb ned til kajen, og sammen med Ed Walters lykkedes det at måle retning og højde til det røde lys forholdsvis præcist.

Under observationen forblev lyset rødt i omkring 1 minut, hvorefter det blev hvidt, og lyset fadede langsomt ud. Det kom dog til syne igen i et par sekunder som et rødt lys.

Dagen efter, den 10. april, kom man i kontakt med andre vidner, der også havde set lyset. De havde set det fra en parkeringsplads ved et supermarked, et godt stykke fra GBRT-gruppen. De fire vidner var Robert (en 58-årig tidligere politimand), Eleanor (hans søster), en besøgende samt Karen (hans datter).

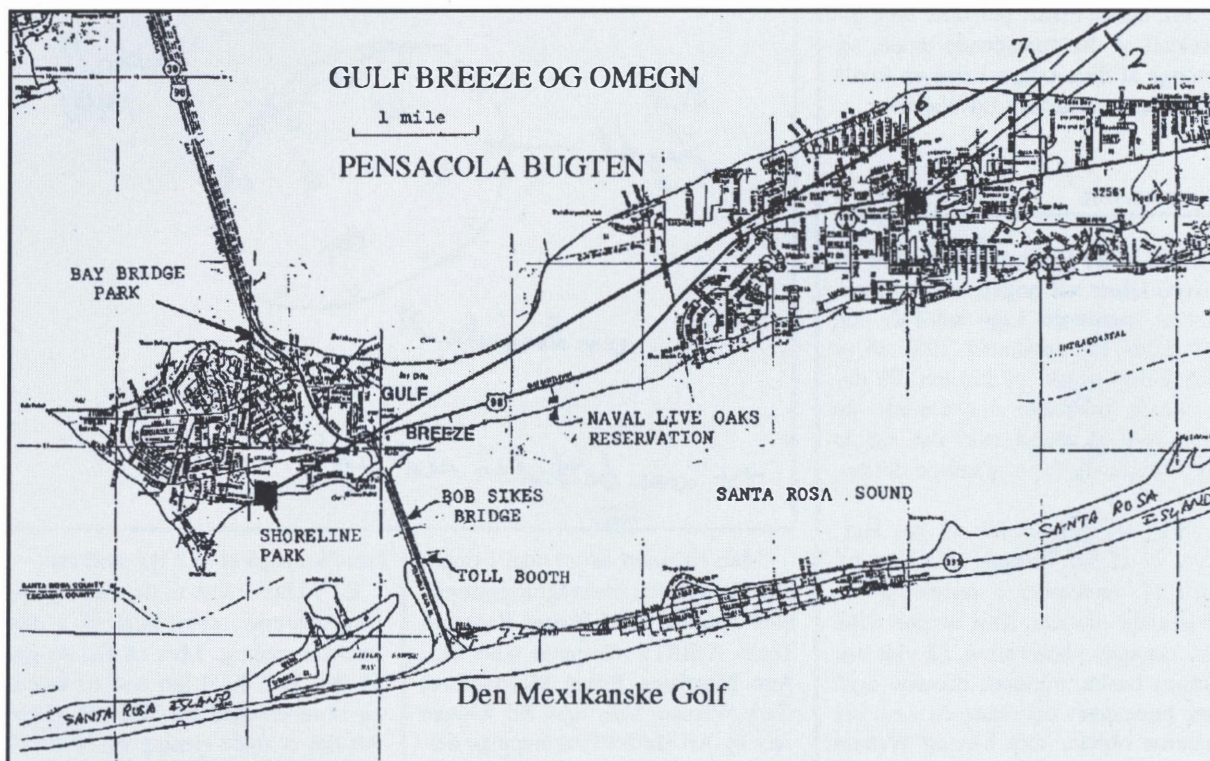
Eleanor beskrev lyset som en cirkel af lyse, røde lys. Hun kunne ikke skelne mellem lyset i cirkelens midte og de røde lys langs kanten. Robert beskrev en række runde, røde lys, der sad tæt sammen. Han kunne ikke rigtig se nogen fast struktur, men han kunne fornemme en bølget struktur eller en struktur med indhak i siden. Overfladen var som en ballon, sagde han.

På grund af de uafhængige grupper af vidner og præcise holdepunkter, var det muligt at krydspejle lysets position. Det har befundet sig ude over vandet ved Pensacola Bay.

Video-analyser

Der har været flere forslag til at forklare de mange observationer, men specielt teorien om fupnumre med

*Krydspejling
af fænomenet
observeret den
9. april 1992.*

balloner af forskellige typer med påsatte nødblus har vundet gengang.

Ufoforskeren Bruce Maccabee, der ofte er meget engageret i fotosager, har analyseret RUFO-observationerne nøje og er kommet til den konklusion, at ikke alle hændelserne kan forklares som balloner.

I den ovenfor beskrevne observation mener Maccabee, at ballonteorien kan udelukkes, men han kommer ikke nærmere ind på hvorfor.

Ved en anden observation fra den 17. april (som refereret til i begyndelsen af denne artikel) blev lyset optaget på video. Maccabee har også analyseret denne video og har fundet flere specielle forhold.

Det hvide lys mod slutningen af observationen vokser kraftigt i styr-

ke, og Maccabee mener at have målt denne forøgelse til en faktor 100. I løbet af ganske kort tid bliver lyset altså 100 gange så kraftigt. Samtidig ser den centrale del af lyset ud til at have en ikke-cirkulær, men symmetrisk facon.

Disse forhold sammen med en krydspejlet afstand til fænomenet på 8 km beviser, ifølge Maccabee, at lyset ikke kunne være et lille lys i en ballon, men måtte være et særdeles kraftigt lys noget i retning af det direkte lys fra et landingslys på et fly. Men et sådant lys ville ikke kunne ændre styrke med en faktor 100, mener Maccabee.

Farven får en anden lyd

Når man igennem flere år har observeret flere hundrede røde lys, bliver det ligesom lidt rutinemæssigt. Heldigvis synes ufoerne også dette, og fra september 1991 år begyndte man at observere en ny form for lys.

Det nye fænomen består af en ring af gule lys. Første gang, det blev observeret, var den 16. september 1991, og tilfældigvis var Bruce Maccabee på udkik sammen med GBRT-gruppen på dette tidspunkt. Ringen af 8 gule lys blev både observeret af flere vidner, og det lykkedes for Bland Plugh at tage et foto af fænomenet.

Denne type fænomen med en ring af gule lys er blevet observeret jævnlige siden slutningen af 1991.

Ballon-teorien

På trods af Maccabees argumenter mener mange alligevel, at RUFO'erne i virkeligheden er blus på balloner, der er sendt op for at narre de ufointeresserede. Argumenterne herfor er mange, men de væsentligste er:

- Det typiske RUFO ser ud og opfører sig præcis som en ballon med et nødblus: Det holder sig svævende eller daler langsomt og kommer aldrig ind over observatørrerne. Farven er rød, men skifter ofte til hvidt lige inden det brænder ud. Der er observationer af noget "brændende", der falder ned fra lyset. Alt dette passer med kontrolforsøg lavet med nødblus.

- Lysene befinder sig ude over vandet. En båd på vandet er en ideel position for personer, der ønsker at forblive uopdagede. På land ville de kunne indkredses eller blive opdaget af tilfældigt forbipasserende.

- Selv om det til tider er observeret, at lysene bevæger sig imod vinden, udelukker dette ikke balloner. Erfarne ufoundersøgere vil vide, at vindene i de forskellige luftlag kan bevæge sig i forskellige retninger.

*Foto af ring
med 8 gule lys
taget den 16.
september
1991.*

● Alene det faktum, at Ed Walters "opdagede" det første røde lys og siden har været stærkt involveret, gør hele sagen suspect.

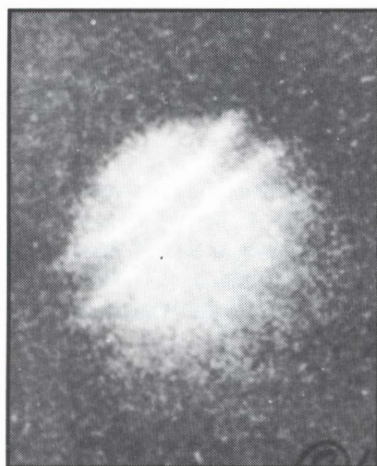
● I nogle tilfælde er der rapporteret om en mørk struktur, der befinder sig over selve lyset. Fx den 22. september 1991 blev der set en mørk skygge over lyset, da det passerende Månen.

Det væsentligste argument for, at der ikke er tale om fupnumre, er efter min mening antallet og hyppigheden af observationerne.

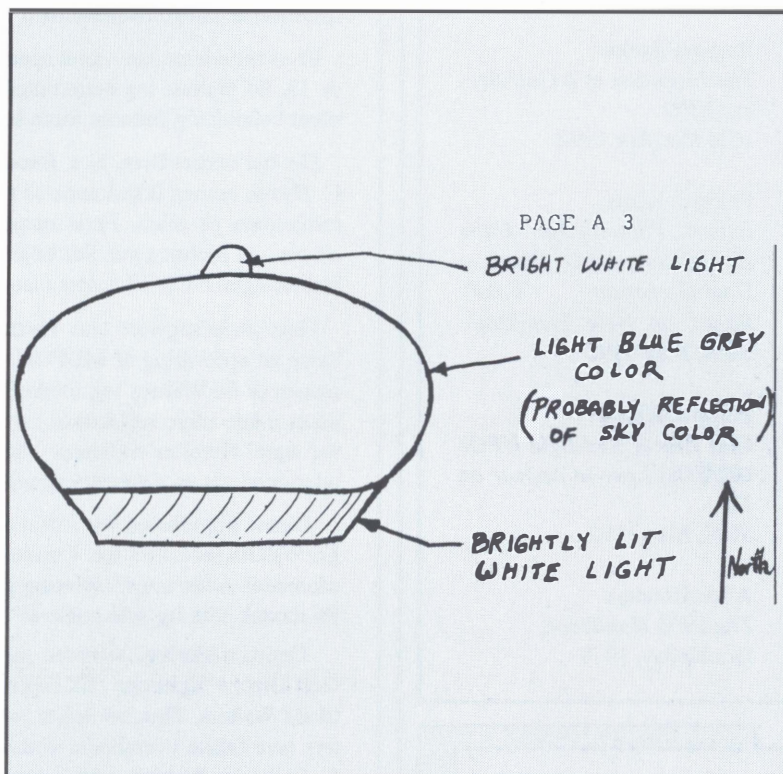
Hvis der er tale om en enkelt person eller en gruppe af gerningsmænd, må de være særdeles udholdende. Tænk sig at tage ud på vandet for at sende balloner op flere gange hver uge over en periode på flere år! En kæmpe præstation!

Modsat kan man sige, at hvis det ikke er balloner, hvad er det så? Hvilket ukendt fænomen kunne tænkes at dukke op lige over Gulf Breeze flere hundrede gange i løbet af to år? Selv om Floridas kyst er et udpræget turistområde, kan ingen for alvor mene, at rumskibe fra universet kommer for at besøge Gulf Breeze med denne hyppighed!

Foruden de røde lys, bliver der som nævnt nu også observeret ringe med gule lys. Hvis der er tale om balloner, må gerningsmændene altså have skiftet taktik og fundet en ny type af blus/lys til deres numre. Men det er vel også logisk at forestille sig, at eventuelle gerningsmænd på et tidspunkt får lyst til at prøve noget nyt. Selv inden for fupnumre sker der vel en vis produktudvikling! □

To billeder med mistænkelig lighed. Tv.: foto af RUFO taget af Art Hufford ved Gulf Breeze den 20. juni 1991. Th.: ballon med lys fotograferet af Allen Hendry.

Sådan forestiller tegneren Greg Volpert sig en ballon med nødblus konstrueret af affaldsposer.

Ed Walters meget omdiskuterede billede nr. 19.

Kilder til artiklerne om Gulf Breeze

Bruce Maccabee:
*The Gulf Breeze Lights. IUR
Jan/Feb 1992*

Art Hufford:
*The Gulf Breeze Lights,
Continued.
IUR Jan/Feb 1992*

Zan Overall:
*The Gulf Breeze RUFOs.
IUR Mar/Apr 1992*

Barbara Becker:
*The Invention of a Gulf Bre-
eze UFO.
IUR Mar/Apr 1992*

Philip J. Klass:
*Expert Photoanalyst Calls
Ed Walters UFO Photo a
Double-exposure "Fake"
Based on New Test Data.
SUN, May 1992*

Philip J. Klass:
*Gulf Breeze Red-light UFOs
(RUFOs) Love to Appear on
TV.
SUN, May 1992*

Allen Hendry:
*The UFO Handbook.
Doubleday, 1979*

Ring til SUFOI

**Alarmcentral
og information:
86 28 90 61**

**Foredrag:
86 80 13 15**

Ed Walters afsløret

Imellem den 11. november 1987 og maj 1988 lykkedes det angiveligt for Ed Walters at tage en række fotos af ufoer i forbindelse med nærobservationer af disse, de såkaldte Gulf Breeze observationer. Blandt vidnerne til disse observationer var også hans familie, og i 1990 udgav Ed Walters sammen med sin kone en bog om hændelserne.

Alle fotos blev taget med et polaroidkamera, hvilket fra begyndelsen gjorde visse eksperter mistænksomme. Det er nemlig nemmere at lave dobbelteksponeringer med et sådant kamera. Ed Walters kunne ikke overtales til at skifte til et almindeligt kamera. Heller ikke hans faste støtter kunne overtale ham.

Et af billederne har været specielt omdiskuteret, det såkaldte billede 19. Ed Walters tog dette billede ud gennem forruden på sin bil, og ufoet befandt sig fremme foran bilen.

Det har undret flere, bl.a. fotoeksperterne Ray Stanford og William G. Hyzer, at man ikke kunne se reflekser af det meget klare ufo i motorhjelmens på bilen. Først mente Bruce Maccabee - en af Walters støtter - at hjelmen var lidt bøjet, så lyset ikke blev reflekteret. Men forklaringen holdt ikke, idet man kunne se reflekser fra trætoppe.

Flere undersøgelser blev foranstaltet. Bl.a. af Rex og Carol Salisbury på opfordring af MUFON. De lavede kontrolforsøg med en bil magen til Ed Walters' og forskellige lys. Alle forsøg viste, at lyset fra ufoet måtte blive reflekteret i motorhjelmens - hvis Ed Walters' foto var ægte! Herefter erklærede både Salisbury og Hyzer, at foto nr. 19 uden tvivl var en dobbelteksponering.

Denne konklusion var i fuld overensstemmelse med et bevis, som Ed Walters selv stod for. I midten af juni 1990 fandt man nemlig en ufomodel under noget isolering på loftet i Ed Walters' tidligere hjem. En model, som lignede nogle af "ufoerne" ganske godt.

Denne afsløring, sammen med udgivelsen af Walters' bog "The Gulf Breeze Sightings" fik endnu en person til at træde frem. En ven til Ed Walters, Thomas Smith, offentliggjorde, at han havde set Walters lave falske ufobilleder ved hjælp af en model. Over for Thomas Smith havde Walters også indrømmet, at han år tidligere i Costa Rica havde produceret falske ufoobservationer ved hjælp af hjemmelavede balloner.

Nu faldt nettet ned over Walters, og han blev opfordret til en polygraftest ("løgnedetektor"). Først blev Walters fornærmet, senere "glemte" han at komme til en polygraftest. Da han stadig blev presset, gennemgik han langt om længe en polygraftest - men hos en person, som han selv havde hyret, så resultatet kunne ikke anvendes til meget.

Under pres styrkes sammenhold som bekendt, og alle disse afsløringer fik ikke den inderste kerne omkring Walters til at tvivle på hans historier. I stedet fik man "som sendt fra himlen" en række observationer af røde lys på himlen (RUFO'er). Disse nyere observationer bliver af støtterne taget som endnu et bevis for, at Walters taler sandt. Men man kan ikke lade være med at spekulere over, hvor involveret Walters er i fabrikationen af disse observationer - også.

Per Andersen

Flyvende tallerken blev fiasko

Der har i ufokredse i mange år været sejlivede rygter om, at de amerikanske myndigheder i 1947 bjærgede nedstyrtede rumskibe fra andre kloder. Rumskibene blev nøje undersøgt, hvorefter myndighederne i al hemmelighed kunne bygge tallerkenformede luftfartøjer med en revolutionerende teknologi. Det skulle være disse fartøjer, som folk fra begyndelsen af 1950'erne så på himlen som ufo'er eller flyvende tallerkener, som de uidentificerede flyvende objekter blev kaldt dengang.

Har det amerikanske flyvevåben virkelig forsøgt at bygge en flyvende tallerken? Ja, men teknologien var baseret på jordisk viden, siger ingeniør William B. Blake fra Wright Laboratory ved Wright-Patterson Air Force Base, USA. William Blake har opsporet rapporter og fotos, som tid-

ligere var klassificeret som hemmelige.

I 1952 gik Avro Aircraft Ltd. ved Toronto i Canada i gang med et projekt, som den canadiske regering støttede med 2,8 mill. kroner. På tegnebordet tog en overlydsjagerbomber med en cirkulær vinge langsomt form. Ideen var, at fartøjet skulle starte og lande lodret - ligesom en helikopter - ved at lede jetudstødningen ud til vingens kant. Her skulle luftstrømmen danne en luftpude, som fartøjet kunne "flyde" eller svæve på. Ved langsomt at lede luftstrømmen bagud kunne fartøjet skifte fra svævning til fremadrettet flyvning. Selve opdriften skulle leveres af den cirkulære vinge.

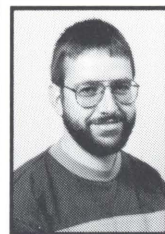
Den canadiske regering trak sig hurtigt ud af projektet, da omkostningerne begyndte at vokse, men

fremskidtene var alligevel så store, at det amerikanske flyvevåben i juli 1954 skrev kontrakt med Avro Aircraft Ltd. og støttede projektet med 13 mill. kroner. Avro skød selv 17,5 millioner i arbejdet med den bemandede flyvende tallerken, og snart var de første forsøg i gang med en lille model, som fik kodenavnet P.V. 704.

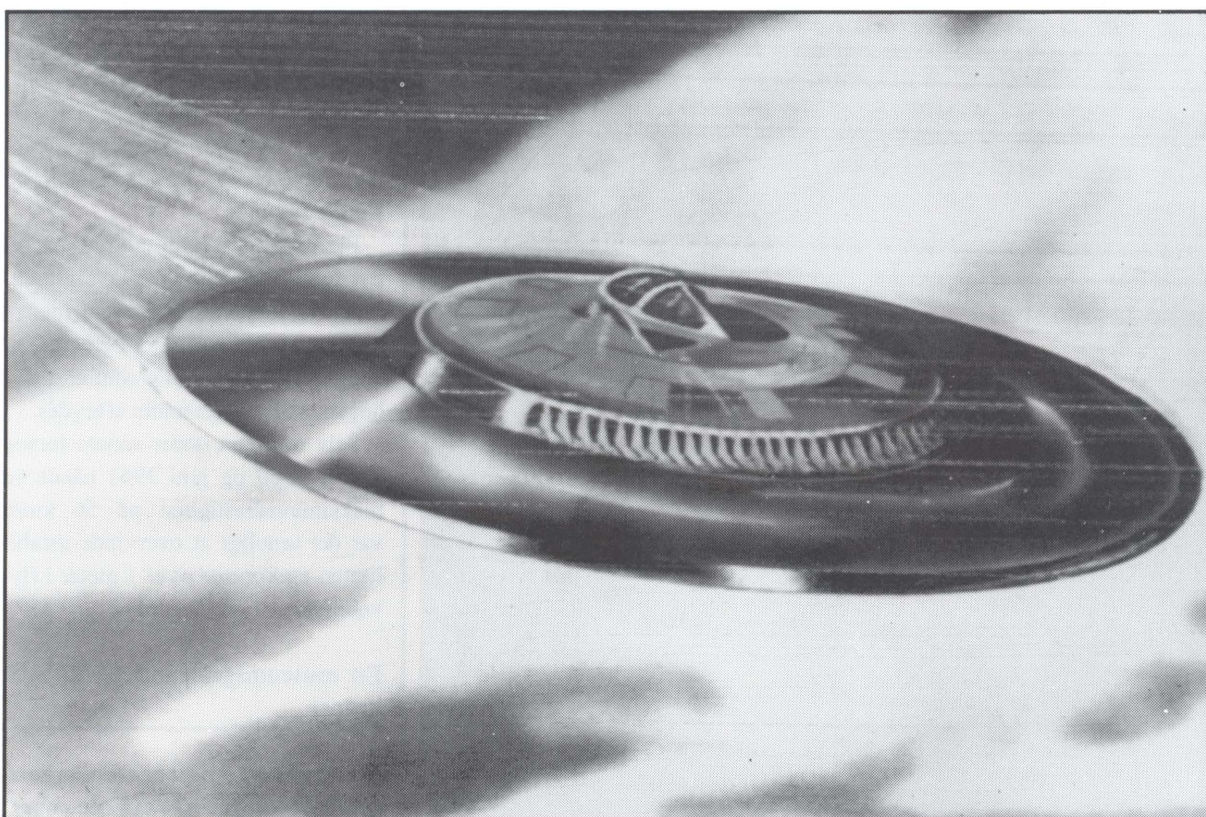
Målet med P.V. 704 var at bygge et fartøj med en diameter på 10 meter, en maximumvægt på 12,3 tons samt en hastighed på over 1.600 km/t - en ganske pæn hastighed i 1954!

I mellemtiden havde den amerikanske hær puslet med planer om at udvikle "en flyvende jeep", der kunne sættes ind på slagmarken som en slags rekognosceringsfly. Flyvevåbnet planer om at bygge et manøvreedygtigt fartøj som P.V. 704 fangede

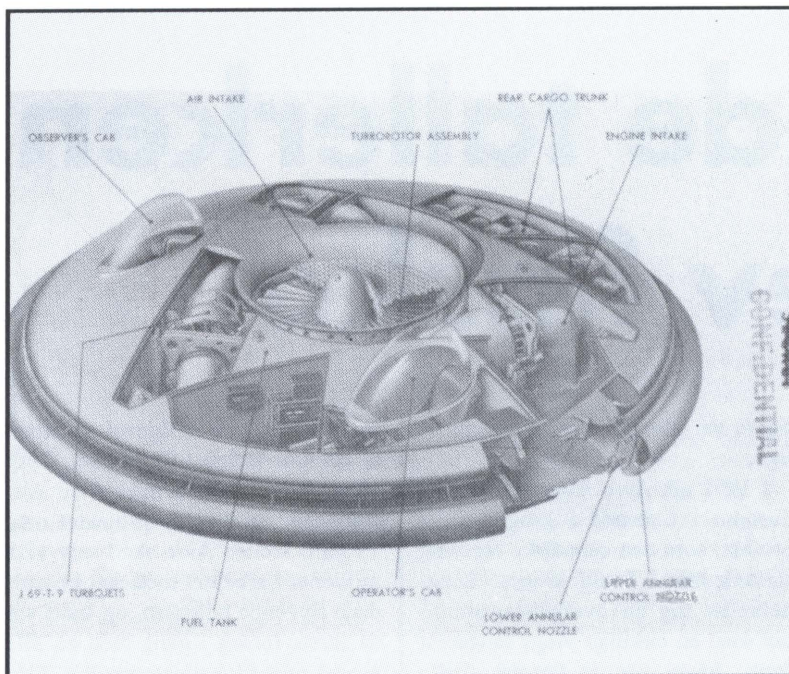
AF
KIM MØLLER
HANSEN

Denne tegning blev offentliggjort af Associated Press den 26. oktober 1955. På det tidspunkt indrømmede talsmænd fra det amerikanske flyvevåben, at man arbejdede på et fartøj, "som ville komme til at ligne den populære opfattelse af en flyvende tallerken." Projektet var hemmeligt, og først i 1971 kunne offentligheden få indsigt i myndighedernes mislykkede forsøg på at udvikle en flyvende tallerken.

Avrocar var 6 meter i diameter og havde plads til to besætningsmedlemmer.

derfor hærens interesse.

I 1958 fik hæren overtalt flyvevåbnet til at ændre planerne for P.V. 704, således at fartøjet blev mindre. Resultatet fik navnet Avrocar og betegnelsen VZ-9AV (den niende i en serie af lodret-startende forsøgsfartøjer). De fleste fartøjer i VZ-serien

lignede grangiveligt opfindelser til en James Bond film.

En kraftig ventilator

Avrocar'en var skiveformet med en diameter på 6 meter og 1 meter i tykkelsen. Den skulle have en topha-

stighed på 480 km/t og en flyvehøjde på ca. 3 km. Fartøjet ville komme til at veje 2,5 tons og have to adskilte cockpits til to besætningsmedlemmer.

I fartøjets centrum blev en propel på 1,5 meter drevet rundt af udstødningen fra 3 Continental J-69 turbojetmotorer. Luftstrømmen fra propellen skulle føres ud til et justerbart "skørt" langs fartøjets kant.

I maj og august 1959 kunne Avro Aircraft levere de to første eksemplarer af den flyvende tallerken. Men glæden blev kort: VZ-9AV kunne ikke engang løfte sig så meget som én centimeter fra jorden! Årsagerne var dels et stort energitab, når luftstrømmen skulle ledes ud til fartøjets kant, dels en overophedning som nedsatte jetmotorenes ydeevne.

Som en båd i høj sø

Den ene Avrocar blev sendt til NASA Ames, Moffett Field, i Californien. Da fartøjet ikke kunne lette, måtte man teste det i en vindtunnel for at undersøge dets formåen under lodret stigning.

Den anden Avrocar blev brugt til testflyvninger i det fri. De første børnesygdomme blev kureret, og den 29. september 1959 skulle den stå sin prøve. Fartøjet var af sikkerhedshensyn tøjret til jorden. Men optimismen blev hurtigt jordet: Avrocar'en var kun i luften i 12 sekunder. Fartøjet var meget ustabil og slingrede rundt.

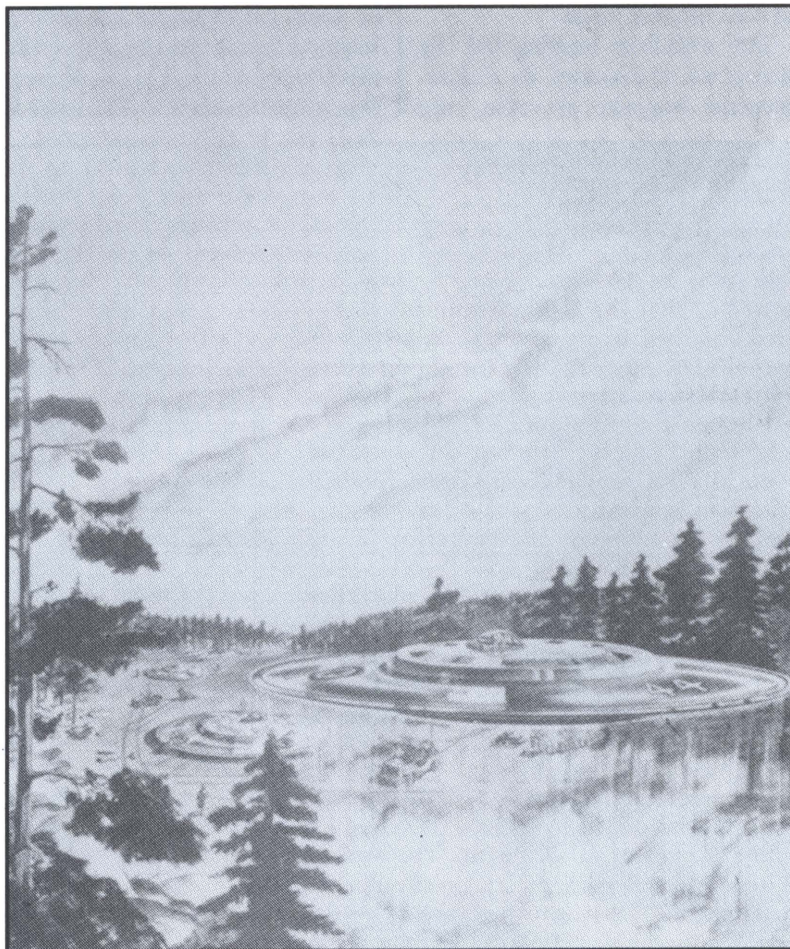
Fjorten dage senere gjorde man et nyt forsøg. Fartøjet løftede sig planmæssigt, men da det nåede 1 meters højde, gik det galt. Det begyndte at slingre, hugge og rulle som en båd i høj sø, så forsøget måtte afbrydes.

Selv om man under senere forsøg i april 1960 og juni 1961 nåede en maksimumshastighed på 56 km/t, var det umuligt at overvinde ustabiliteten og komme over 1 meter i flyvehøjde.

En museumsgenstand til 70 mill. kroner

De tekniske problemer var tilsyneladende uoverstigelige, så i december

Sådan forestillede en tegner sig, at en af de tidlige versioner af Avrocar skulle se ud.

1961 blev projektet lukket. På det tidspunkt havde det i alt kostet skatteyderne 70 mill. kroner. Den ene Avrocar blev skrottet, medens den anden har endt sine dage som museumsgenstand på Smithsonian Air & Space Museum Annex i Silver Hill, Maryland.

Monsteret på tegnebordet

Avro Aircraft var langt fra ene om at designe en slags flyvende tallerken. Convair Division of General Dynamics lavede tegninger til et rent monster af en flyvende tallerken: Med en diameter på 140 meter, en vægt på 1,8 mill. kg samt en atomdrevet motor på 150.000 HK skulle denne flyvende tallerken krydse oceanerne i flådens tjeneste. Af indlysende årsager blev monsteret aldrig bygget.

Efterkommerne af disse tidlige anstrengelser kan i dag ses på Den engelske Kanal, hvor moderne luftpu-

defartøjer udnytter de samme principper, som var drivkraften i udviklingen af de første bemandede flyvende tallerkener. □

KILDE:

Skeptical Inquirer, vol. 16, no. 3, Spring 1992

Dette foto af VZ-9AV var tidligere klassificeret som "hemmeligt". Allerede de første testflyvninger antydede, at hele projektet var en fiasko. Det tallerkenformede fartøj var kun i stand til at hæve sig en meter over jorden, og dets flyvning var meget ustabil.

Kort fortalt

Opfordring til svindel!

Som om der ikke er svindel nok i "branchen", så har tidsskriftet "The Cereologist" udkrevet en konkurrence om at skabe en så overbevisende cirkel i en kornmark som muligt.

Bladet er åbenbart frustreret over, at adskillige personer hævder selv at kunne skabe endda meget flotte cirkler i markerne. Gennem konkurrencen håber man måske at påvise, at alle de avancerede mønstre i markerne umuligt kan være forfalskninger.

Er det nu også klogt? Man kan forestille sig en hel del forvirring i forbindelse med konkurrencen. Bl.a. cirkler som personer hævder at have lavet, men som er "ægte". Eller forfalskninger, hvor ophavsmændene alligevel ikke tør melde sig.

Men måske er hele ideen en smart måde at afsløre svindlere på. Konkurrence er åben for personer "med eller uden tidligere erfaringer", som man skriver. Så måske hopper nogle på limpinden og anfører, at de også tidligere har lavet forfalskninger! □

KILDE:

The Cereologist, No. 6, Summer 1992

3,7 millioner amerikanere har været bortført!

Det amerikanske "Fund for UFO Research" har udgivet resultaterne af en rundspørge blandt 6.000 amerikanere udført af The Roper Organization. Ifølge analysen har så mange som 1 ud af hver 50 amerikanere haft en bortførelsesoplevelse. Det svarer til 3,7 millioner mennesker i USA.

Foruden resultaterne inderholder hæftet kommentarer fra Budd Hopkins, David Jacobs, Ron Westrum, John E. Mack og John S. Carpenter, og det er blevet sendt til 100.000 psykiatrikere og psykologer i USA.

Imidlertid har analyseinstituttet ikke spurgt folk direkte, om de har været bortført af et ufo. I stedet har interviewerne spurgt om bl.a. tids-tab, om folk har følt sig paralyseret, eller om de har haft underlige besøgende i soveværelset. Det er derfor i høj grad uvist, hvor konkret analysens resultater kan opfattes. Fordi man har haft en oplevelse i soveværelset, behøver man jo ikke ligefrem at have været bortført af et ufo! □

KILDE:

Fund for UFO Research
UFO-aktuelt, Nr. 2, 1992
The New Jersey Chronicle, Jan-Feb, 1992

Frem med luppen

Der kommer konstant nye "beviser" for, at folk har været bortført af rumskibe. I nogle tilfælde beretter de bortførte om fysiske mærker på kroppen i form af fx langstrakte ar eller mørke trekanter.

Nu har denne type af kropslige beviser fået en hel ny dimension. En bortført fra Californien beretter, at hun opdagede små runde mærker over hele kroppen, og når hun kikkede på sin hud gennem et forstørrelsesglas kunne hun se, at der stod "sex" med ganske, ganske små bogstaver! Selv den psykolog, hun besøger, beretter også om ordet "sex" skrevet hen over hele kroppen.

Historien beretter ikke om, hvordan den bortførte fandt på at kikke på sig selv gennem et forstørrelsesglas. □

KILDE:

The Missing Link, November 1991
UFO-Aktuelt, Nr. 1, 1992

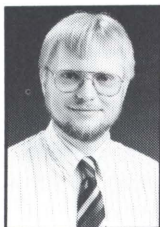
VED PER
ANDERSEN

**Fortsættes
side 17**

Bliver vi misbrugt?

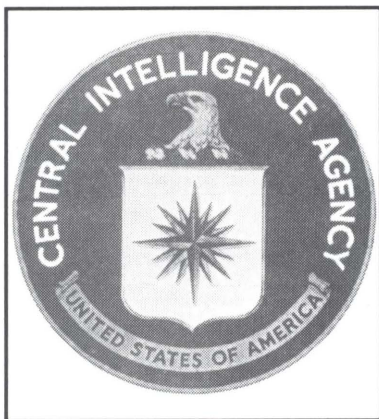
AF PER
ANDERSEN

Den mangeårige frontfigur for "International Get Acquainted Program" (IGAP), H.C. Petersen, påstår i ramme alvor, at en del af SUFOI's repræsentantskab står på CIA's lønningsliste. Hr. Petersens argument er nemlig, at hvis man ikke er 100% overbevist om, at ufoer er rumskibe, så må man være betalt af CIA til at holde kæft med dét, man ved.

Det har vi i SUFOI selvfølgelig kunnet grine af i mange år. Samtidig er det tragikomisk, fordi argumentet er et af de typiske paranoide træk ved en kult: Man har hele verden imod sig og kæmper imod ukendte kræfter og "tavshedsgrupper".

Selv om ovenstående er ude på overdrevet, så berører det alligevel et interessant spørgsmål: Bliver ufo-

grupper infiltreret eller misbrugt af efterretningsvæsener og andre? Nu tror jeg ikke, at nogen i SUFOI's ledelse bliver betalt af CIA, men der er mange tegn på, at ufogrupper bliver betragtet med stor interesse af andre end ufointeresserede. Det gælder også for SUFOI.

Russer ude med snøren

For et par år siden holdt vi et af vores mange offentlige ufoforedrag i Københavnsområdet. Ved denne lejlighed foregik det i beboerhuset på Blågårds Plads, og vi havde en travl aften for et stort publikum. Der var mødt mange frem, men arrangemen-

tet havde også været godt omtalt, bl.a. i lokalaviserne.

En enkelt af gæsterne til arrangementet var lidt speciel. Da vi skulle til at pakke sammen, kom han hen til mig og "faldt i snak". Det sker nu så tit, men det specielle ved denne lejlighed var en umiskendelig russisk accent.

Efter flere spørgsmål med ufoer som udgangspunkt, forklarede den interesserede, at han arbejdede på den russiske ambassade.

Han gav mig sit kort, hvor man kunne læse, at han var "Commander Alexander Poroshin", og hans titel officielt var "assisterende militær-, luft- og flåde-attaché". Hvis jeg husker rigtigt, nåede han også at spørge til mit civile arbejde, inden jeg lukkede af for samtalen.

Var det en russisk ambassadeansat, der interesserede sig for ufoer og "tilfældigvis faldt forbi". Nej, det var givetvis en russer, der var ude med snøren for at finde potentielle efterretningskilder!

Indrømmet, jeg kan ikke være sikker. Når jeg alligevel er tæt på at være det, er det, fordi SUFOI ved tidligere lejligheder har været udsat for lignende "antastninger", og at vi fra en velinformeret kilde præcis ved, hvad spillet her er (eller måske rettere sagt var).

Vi skal reddes

Alt er ikke kun politisk, og SUFOI har også været udsat for en "infiltration" fra helt anden side. Tilbage i firserne fik vi kontakt med en person fra Dialogcentret i Århus. Dialogcentret arbejder som kritisk modvægt mod alle nyreligiøse bevægelser (efter deres definitioner er det alle andre bevægelser end den kristne).

Denne person udviste stor interesse for uføfænomenerne. Eftersom jeg syntes en dialog med en kristen kunne skabe nogle nye, interessante

synsvinkler på hele sagen, forsøgte jeg at knytte ham tættere til SUFOI. Ved flere lejligheder diskuterede vi under mere private former ufoer og hans synspunkter på disse.

Kulminationen af relationerne til denne person fra Dialogcenteret var, da han igennem et par år holdt foredrag ved de daværende, ugelange sommerseminarer om ufoer. Første gang var ved UFO 83, hvor foredraget handlede om ufosagen fortolket teologisk i kraft af interessen for "mødet med det fremmede", samt en karakteristisk af ufokulter i relation til nyreligiøse bevægelser. Året efter holdt han foredrag ved UFO 84.

Man kan dårligt kalde dette for en "infiltration", idet alt var så åbenlyst. Det er klart, at denne person var interesseret i at skabe en dialog med de ufointeresserede, som i hans øjne var mere eller mindre "frafaldne kristne", der troede på ikke-kristne kræfter fra universet. Det er jo præcis formålet med Dialogcentret. Og det er også klart, at han håbede på at kunne forklare os, hvorfor vi skulle vende ryggen til ufoerne og i stedet vende os mod kirken.

Spørgsmålet er imidlertid, hvor "ægte" hans interesser for ufoerne var. Efterhånden som tiden gik, blev jeg mere og mere i tvivl om hans måde at operere på. Var vi i en åben dialog - eller spillede han blot ufointeresseret og holdt gratis foredrag for os for at komme ind på livet af os? Var han i virkeligheden ikke interesseret i ufoer overhovedet, og var det hele blot et påskud?

Vi kan ikke kende svaret på disse spørgsmål. Og når alt kommer til alt, kan man diskutere, hvem der udnyttede hvem. I hvert tror jeg ikke, at udbyttet af dialog-aktionen var en forøget interesse for kristendommen blandt de ufointeresserede.

Militære kontakter

Relationerne mellem ufoorganisationerne og de militære kredse, ja end-

da efterretningsvæsenene, er langt hen ad vejen kendte. Muligvis på grund af interessesammenfald har flere organisationer direkte haft militærfolk i deres ledelse.

SUFOI må siges at være et ganske godt eksempel på denne militære interesse. Foreningen blev i 1957 oprettet af pens. major H.C. Petersen, der på daværende tidspunkt var stationeret ved flyvestation Skrydstrup. Hans interesse for ufoer blev for alvor skabt under ophold i USA i forbindelse med sin egen uddannelse. Senere blev foreningen ledet af pens. major Frank Petersen.

I USA er der lignende eksempler. Det legendariske tilfælde er NICAP, der i 1956 blev dannet af Townsend Brown, en tidligere videnskabsmand ved flåden. Senere blev major Donald E. Keyhoe chef for NICAP. Igennem alle årene havde NICAP mange medlemmer fra militærkredse o.lign., og selv i bestyrelsen befandt der sig højtstående, militære personer. Blandt de højtstående medlemmer af foreningen var der også CIA-personer, og dette var bl.a. årsagen til, at NICAP sidst i halvfjerdsere blev kastet ud i en krise under beskyldninger om at være infiltreret af CIA.

Der kan givetvis findes flere eksempler på militære personer, der har indtaget centrale pladser i ufoorganisationer.

I øvrigt blev chefen for Flyvestation Skrydstrup spurgt om, hvordan han så på relationerne mellem H.C. Petersen og ufoerne. Han svarede, at "SUFOI er kaptajnøjntant H.C. Petersens hobby, og det vil vi ikke blande os i, så længe det ikke medfører pligtforsømmelse".

Teorierne

Der er ingen tvivl om, at der er en interesse for ufoforeningerne fra militær og fra efterretningsvæsenenes side. Teorier, der kan forklare dette forhold, er der flere af, så lad os se på nogle af de mest centrale:

1) USA's regering og andre regeringer kender "sandheden" om ufoerne, nemlig at det er rumskibe fra universet. Fra officiel hold hemmeligholder man dette, og man er bange for, at ufoforeningerne skal komme i besiddelse af viden om dette. Derfor

holder man øje med og infiltrerer organisationerne for at kunne kontrollere disse.

Denne teori dukkede blandt andet op i forbindelse med NICAP og deres relationer til CIA. Teorien lever i dag i bedste velgående. H.C. Petersen skrev for nylig, at ufokongressen i Berlin tydeligvis var arrangeret af CIA. Ifølge H.C. Petersen blev dette klart, da en af deltagerne fortalte, at han havde været på Månen med et ufo og der havde mødt Hitler. Argument: Dette udsagn passer ikke med H.C. Petersens verdensopfattelse, så CIA må stå bag. CIA's motivation skulle være at få folk til at tage afstand fra ufosagen.

2) Efterretningsvæsenene og militæret er bange for, at ufoerne (hvad enten de er reelle eller fiktion) udgør en trussel for sikkerheden. Man forestiller sig fx, at en frem med magt kan udnytte en ufobølge som dække for et angreb, eller at ufointeressen kan underminere befolkningens tillid til militæret.

Dette var den officielle grund for CIA's interesse for ufoer, der startede i 1952. På dette tidspunkt var der en større bølge i USA. CIA ønskede at undersøge problemstillingen omkring den nationale sikkerhed. Senere resulterede dette i det såkaldte Robertsonpanel, der i sidste ende konkluderede, at der ikke var nogen direkte fare for sikkerheden. Samtidig anbefalede man CIA at afmystificere hele ufospørgsmålet.

3) Efterretningsvæsenene ønsker at udføre psykologiske eksperimenter med befolkningen. Man ønsker at teste en række forhold, bl.a. hvor nemt det er at ændre folks verdensbillede (besøgende fra rummet), og hvor stabil befolkningen er under ekstreme forhold (ufobølger).

Som led i disse eksperimenter bliver ufogrupperne fodret med falske oplysninger om ufoer, og grupperne bliver overvåget.

Denne teori er blevet særdeles aktuell efter, at ufologen William Moore er stået frem og har indrømmet, at han har haft tætte relationer til agenten Richard Doty, der er trænet i disinformation og psykologisk krigsførelse. Moore har indrømmet både at have givet information til og modtaget informationer fra Doty. Den

kendte ufolog Jacques Vallee har beskæftiget sig meget med denne teori, se nedenfor.

4) Den sidste teori er den mest jordnære - og måske netop derfor den mest sandsynlige: Efterretningsvæsenene er klar over, at der er et rimeligt interessesammenfald mellem ufoorganisationerne og dem selv.

For det første er der blandt de ufointeresserede ofte en overvægt af personer, der er interesserede i videnskab (måske ligefrem vi den skabeligt træned), rumfart, teknologi, nytænkning og andre relaterede områder. Disse personer er bestemt gode at rekruttere til efterretningsformål.

Samtidig er ufoorganisationerne indsamlere af information. Ihærdigt og uden løn bruger vi hvert år masser af timer på at indsamle, analysere og systematisere information om, hvad der sker i lufrummet. Jamen, er det så underligt, at der er en vis interesse for vores arbejde fra militær og efterretningsmæssig side. (Måske burde vi faktisk betales af CIA!).

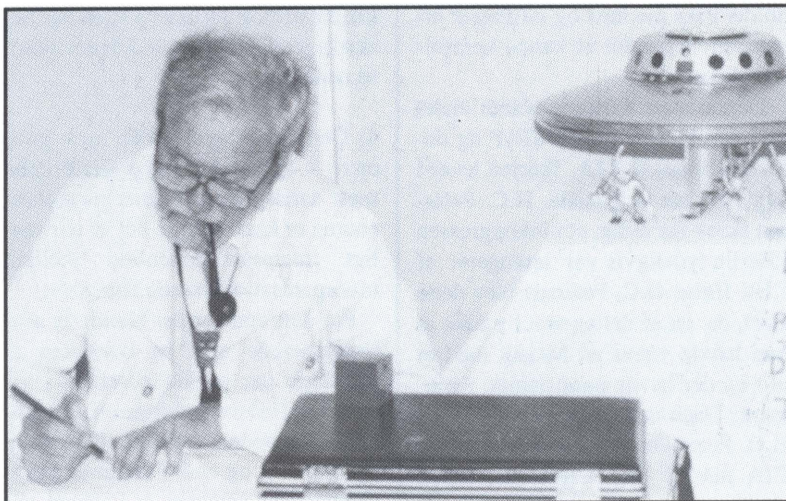
Psykologisk krigsførelse

Forfatteren og ufologen Jacques Vallee er en af de personer, der indgående har beskæftiget sig med teorien om, at ufoorganisationerne bliver brugt til psykologiske eksperimenter. Det begyndte med bogen "Messengers of Deception" i 1979, men nu har Vallee fulgt det op med bogen "Revelations, Alien Contact and Human Deception" (1991).

Dr. Jacques Vallee

**J. Allen Hynek
(1910-1986)
var igennem
30 år en mar-
kant skikkelse
inden for ufo-
logien.**

I bogen giver Vallee flere eksempler på den manipulation, som ufologer og grupper bliver udsat for. Ifølge hans kilder blev flere kendte, amerikanske ufologer i firserne tilbudt at deltage i et projekt, der skulle frigive den hemmeligholdte virkelighed om ufoerne. Blandt disse ufologer var J. Allen Hynek og Vallee selv, og de

skulle have besøgt Norton Air Force Base for at blive indviet i planerne.

Imidlertid blev det ikke til noget, idet Vallee advarede Hynek om, at det hele mindede om en vildledningsmanøvre. Andre var ikke så kritiske, og ifølge Vallee hoppede Moore på limpinden, hvilket så blev starten på hele den kontroversielle

sag om Moore, MJ12-papirene mv. Et af de mere muntre indslag i denne disinformationskampagne var tv-dokumentarudsendelsen "UFO Cover Up: Live", der også har været vist over satellitkanalen Discovery. I denne udsendelse optræder der en anonym agent under kodenavnet "Falcon". Senere viste det sig, at der bag "Falcon" gemte sig en gammel kending: Disinformationseksperter Richard Doty!

Selv de mest rumskibsorienterede ufologer havde dog svært ved at tage "UFO Cover Up" udsendelsen særligt alvorligt. Bl.a. blev udsendelsen næsten til en komedie, da en af de anonyme kilder oplyste, at rumfolkene var helt vilde med jordbæris! Det fik John Keel til at kalde udsendelsen for "det modbydelige, amatøragtige jordbæris-show".

Endnu en teori om Frank Fontaine

Et andet af Jacques Vallee's eksempler er historien om Frank Fontaine (se også UFO-Nyt 4/91). Efter en ufoobservation i 1979 forsvandt den unge franskmænd, Frank Fontaine. Efter en uge dukkede han op igen, forvirret og uden at kunne huske, hvad han havde foretaget sig i en uge.

Hændelsen fremkaldte de store overskrifter og blev undersøgt af flere franske ufoorganisationer, herunder det officielle organ GEPAN. Undersøgelserne viste, at der var mange dunkle punkter i historien, og de fleste seriøse ufologer betragter i dag historien som bluff.

Vallee hævder nu, at Frank Fontaine faktisk blev kidnappet. Ikke af et ufo, men af en mere jordisk gruppe som led i et eksperiment. Sporene fører til en afdeling af det franske forsvar, hvor Vallee fik et kort interview med en anonym kilde.

Ifølge kilden var der tale om "Operation Cergy". Projektet havde til formål at studere, hvordan det franske politi og de videnskabelige organer håndterede situationen. Man havde bedøvet Frank Fontaine og kidnappet ham med dette formål. "Alt hvad du skriver om dette interview vil blive benægtet," sluttede den anonyme kilde.

**Mange ufovid-
ner hævdes at
være tvunget
til tavshed af
mystiske
mænd klædt i
sort, såkaldte
MIBs (Men In
Black).**

Konklusion

Der er blandt litteraturen og i eksemplerne tegn på, at både teorierne 2, 3 og 4 kan være rigtige. Måske er sandheden, at alle tre teorier i forskellige sammenhæng er den korrekte forklaring.

Den mest kontroversielle teori er selvfølgelig nummer 1. Ikke mindst fordi den antager, at (1) ufoer er rumskibe og (2) dette har været kendt af regeringer på Jorden i måske 40 år.

Det er svært at finde nogen egentlige beviser for teori 1, hvorimod der snarere findes argumenter imod. Hvis teorien skulle være rigtig, må det være logisk at antage, at de organisationer og personer, der har størst interesse for efterretningsvæsenet er dem, der mest hælder til rumskibsteorien. I Danmark skulle specielt IGAP og ikke SUFOI altså være infiltreret, og i udlandet må personer som William Moore, Stanton Friedman og venner udgøre en fantastisk trussel. Der er ingen tegn på, at dette er tilfældet.

Samtidig må teori 1 nødvendigvis medføre, at efterretningsvæsenet først og fremmest ville lede vores opmærksomhed væk fra rumskibshypotesen. Heller ikke dette ser ud til at være tilfældet - snarere tværtimod.

Med dette indlæg håber jeg at have sat tanker i gang hos vore læsere om den mere skjulte side af ufoproblematikken (og ved samme lejlighed har jeg gjort mig selv til et oplagt emne for efterretningsvæsenets arkiver!).

UFO-Nyts redaktion modtager gerne indlæg fra læserne om emnet.

□

KILDER:

David Michael Jacobs:
The UFO Controversy in America.

Margaret Sachs:
The UFO encyclopedia.

Ronald D. Story:
The Encyclopedia of UFOs.

H.C. Petersen:
Kosmisk Nyhedsbrev XIV,
Juni 1992.

Håkan Blomqvist:
Myt, manipulation och makt,
UFO-Aktuellt 1992, nr. 1.

Kort fortalt (fortsæt)

Moore trækker i land

I 1979 udgav Moore sammen med Berlitz den kontroversielle bog "Philadelphia-eksperimentet" (udgivet på dansk af Bogans Forlag). I bogen hævder Moore og Berlitz, at en amerikansk destroyer i 1943 blev gjort usynlig og teleporteret fra Philadelphia til Norfolk.

Besætningen på destroyeren blev angiveligt "skøre i hovederne", og et af vidnerne, Carlos Allende, mistede forstanden.

I dag mener Moore, at rygterne og hele historien kan have haft sit udspring i tidlige Stealth-eksperimenter med at gøre genstande usynlige for radarer. I 1943 rasede ubådskrigen og det rygtedes, at tyskerne var ved at udvikle en radarstyret torpedo.

Ifølge Moore var dette anledningen til, at de amerikanske styrker begyndte at eksperimentere med lavfrekvent stråling for at gøre skibe usynlige for radar - ikke for det menneskelige øje. Desværre blev følgerne af strålingen katastrofal for besætningen. Foruden mentale forstyrrelser døde en del af de overlevende af hjerteproblemer, inden de var fyldt trediv. □

KILDE:

UFO-Aktuellt, Nr. 2, 1992
Focus, March 31, 1991

Analyse af kontaktpersoner

Robert Bartholomew, Keith Basterfield og George Howard har i et anerkendt psykologisk tidsskrift offentliggjort resultaterne af en undersøgelse, hvor de interviewede 152 kontaktpersoner og bortførte.

Af de 152 personer viste 132 sig at kunne betegnes som "fantasifulde personligheder". Umiddelbart virkede de som helt normale mennesker, men de havde et omfattende register af fantasier, var let modtagelige for hypnose og oplevede religiøse visioner og spøgelse. □

KILDE:

UFO-Aktuellt, Nr. 2, 1992
Skeptical Inquirer, Winter, 1992

Radioaktive korncirkler

Englænderne Marshall Dudley og Michael Chorost har forsøgt at påvise, at der er et højere niveau af radioaktivitet i de berømte korncirkler i England. De tog prøver inden i og uden for forskellige cirkler kort tid efter deres formation og sendte prøverne til analyse hos Oxford Instruments i USA.

Ved to af prøverne fandt man et niveau af radioaktive stråler, der var fra 22% til 200% højere inden i cirklerne end udenfor.

Selv om dette antyder en signifikans, kan tilfældigheder dog ikke udelukkes. Specielt ikke, når to andre prøver faktisk viste et højere niveau af radioaktivitet uden for cirklerne end indeni.

De to undersøgere har også analyseret de radioaktive stoffer, der var i prøverne fra cirklerne. Resultatet var, at der foruden en lang række naturlige stoffer også var enkelte isotoper, som ikke opstår naturligt i naturen.

De hidtidige analyser har været alt for sporadiske og tilfældige til, at man endnu kan komme med endegyldige konklusioner. Dudley og Chorost arbejder dog videre med undersøgelserne, og UFO-Nyt vil følge arbejdet fremover. □

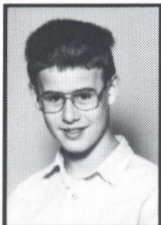
KILDE:

The Cereologist, No. 6, Summer 1992

Michael Chorost.
(Foto: Per Janse)

AF KIM
HORSEVAD

Dette kort af hele himlen optaget af satellitten COBE viser de temperaturforskelle, der er opdaget i mikrobølgestrålingen fra The Big Bang. Forskellene udgør kun 30 milliontende af en grad, men ifølge forskerne må de små uregelmæssigheder stamme fra meget svage skyformationer, der er skabt kort tid efter mikrobølgestrålingen. Billedet skulle således vise de første strukturer, der er spor til universets stjerner og galakser - universets fødsel.

Kig på himlen

Så er sæsonen endelig begyndt efter en lang sommer med lyse nætter. De lyse nætter sluttede allerede den 7. august, så hvad lys angår, har der været rig lejlighed til at observere meteorer i ugerne omkring den 12. august. Meteorsværmen hedder Perseiderne og er kendt for sin store aktivitet. Perseiderne er aktiv i omkring en måned med maksimum den 11. - 12. august. I dagene omkring den 21. oktober er der mulighed for at se ret mange meteorer, da Jorden passerer igennem meteorsværmen Orioniderne.

Såfremt der er nogle af bladets læsere, som er så heldige at observere et stærkt lysende meteor, en såkaldt ildkugle eller bolide, vil jeg meget gerne have observationsdata. Ud fra tilstrækkelig mange observationer er det nemlig muligt at beregne meteorets bane.

Min adresse er: Kim Horsevad, Humlely 9, 9830 Taars.

MERKUR. De bedste observationsmuligheder vil være i midten af august, hvor man vil kunne se den klare planet lavt i den østlige horisont om morgenen. Merkur vil desuden befinde sig 5 grader nord for Månen den 27. august, men den vil alligevel være temmelig svær at finde. Den 27. august er Solen på himlen fra kl. 05.07 til kl. 19.14, mens Månen er på himlen fra kl. 04.09 til kl. 18.26

(Alle tider opgivet i Dansk Normal Tid (DNT) og beregnet for Københavns horisont).

Som man kan se, er det ikke ret lang tid, man har til sin rådighed, inden Solens lys oversvømmer den østlige horisont.

VENUS. Da Venus er den klart lyssende i vort solsystem, skal der ikke siges andet om den, end at den kan ses meget tydeligt på den vestlige horisont efter solnedgang sent på efteråret.

MARS. Fra midten af august kan vi igen begynde at observere "Den Røde Planet". Den 20. august står Mars op kl. 22.38 DNT og lyser med et klart orange-rødt lys.

JUPITER. Ser vi ikke så meget til i efteråret. Observationsforholdene for planeten er mildt sagt elendige.

SATURN. Når man ikke kan observere solsystemets største planet, kan man da altid "nøjes" med den næststørste! Saturn vil fra september kunne ses højt på den sydlige himmel midt om aftenen. Saturns ringe kan ses i selv et lille teleskop (cirka 40-50 x forstørrelse). Deres hældning er mellem 15 grader og 18 grader.

URANUS & NEPTUN. For disse planeter gælder det faktisk, at har

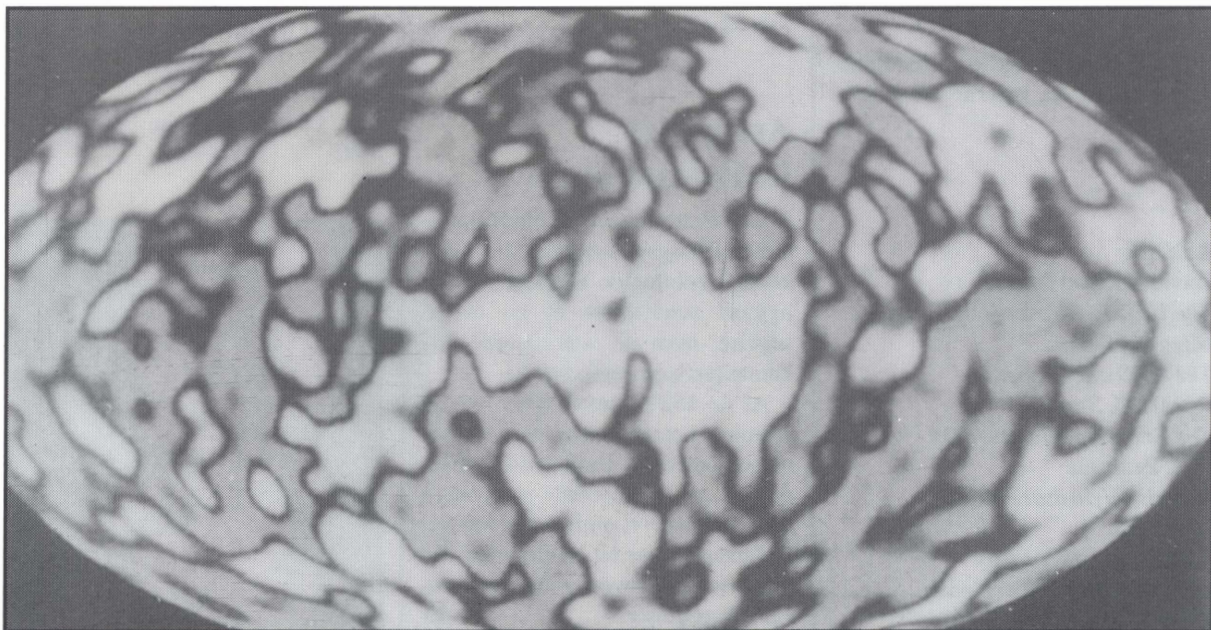
man fundet den ene, så har man også fundet den anden. Den 6. september vil Uranus befinde sig 1.9 grader syd for Månen. Samme planet vil den 3. oktober befinde sig 2 grader syd for Månen.

Et astronomisk mysterium løst!

Gennem lang tid har det undret astronomer og andre astro-interesse-rede, at den klare stjerne Sirius (Hundestjernen) i flere historiske kilder omtales som en rød stjerne, da en stjerne normalt ikke skifter farve i løbet af en par årtusinder. Mysteriet er dog blevet løst af Roger Ceragioli fra Harvard Universitetet i USA. I sin doktordisputats gør han nemlig rede for en ny teori, der forklarer den røde farve som et historisk og mytologisk fænomen, snarere end et astrofysisk. Detaljerne er beskrevet i "Sky & Telescope", juni 1992.

Ny administrator for NASA

Præsident Bush har i juni 1992 indsat Daniel S. Goldin som ny NASA administrator i stedet for Richard Truly, der blev presset til at tage sin afsked efter nogle uoverensstemmelser mellem ham og NASAs politiske styringsgruppe. Goldin har ledet mange af NASAs projekter og er blevet kendt som en førende ekspert i USAs stjernekriseprojekt. □

Rapporternes kvalitet

Når det drejer sig om uforskning, kan ufologerne benytte sig af forskellige fremgangsmåder. Nogle ufologer anvender et stort antal rapporter som baggrund for statistiske analyser. De håber på denne måde at finde gennemgående "træk" ved ufoerne, og viden om fænomenets oprindelse.

Andre ufologer udvælger én interessant observation, som de undersøger til bunds i håb om at opdage detaljer, som kan give et "praj" om forklaringen (eller forklaringerne) på ufufænomenet. Men uanset fremgangsmåden udgør rapporterne altid kernen i forskningen.

Da analysemateriale ved ufoundersøgelser således altid vil bestå af rapporter, er det derfor vigtigt at have et godt indtryk af rapporternes "kvalitet".

Begrebet "kvalitet" hentyder til, hvor godt rapporterne beskriver de fænomener, som observatørerne har været vidne til. Man kan også snakke om rapporternes "sandhedsværdi" - en betegnelse for i hvor høj grad en rapport beskriver det observerede fænomen korrekt.

Da rapporterne i langt de fleste tilfælde bygger på beretninger fra utrænede observatører, er det klart, at de må betegnes som subjektive. Intet menneske kan iagttage og beskrive et fænomen 100% objektivt. Da rapporterne udgør analysemateriale ved en ufoundersøgelse, vil rapporter af en dårlig kvalitet medføre, at resultaterne af undersøgelsen bliver mere usikre. Netop derfor er det så vigtigt for ufologerne at kende kvaliteten af de rapporter, som de anvender i deres analysearbejde.

Fejlobservering

Som ufolog arbejder man ofte med problemet "fejlobservering". Et typisk eksempel på en fejlobservering er nok den "vandrende stjerne". Mange har sikkert oplevet det at stå og beundre stjernehimlen en klar nat. Enkelte af stjernerne træder pludselig tydeligt frem som lysstærke punkter på himmelen. Pludselig

kan man få den fornemmelse, at en af disse stjerner bevæger sig en smule. Ofte må man ligefrem anstrenge sig for at stå helt stille eller anvende en eller anden genstand i det omgivende terræn som referencepunkt - blot for at overbevise sig selv om, at stjernen står stille.

Når øjets nethinde opfanger lys-signaler udefra, sendes disse signaler videre til hjernen via nervetråde. I hjernen sker selve fortolkningen af de nerveimpulser, den modtager fra øjet. Det er altså i hjernen, at vi danner os det egentlige indtryk af det omgivende rum.

Hjernen er ikke ufejlbarlig. Den kan blive "snydt", som eksemplet foroven viser. For at hjernen kan give en ordentlig bedømmelse af en genstands bevægelse, skal den have en baggrund, som den kan sammenholde bevægelsen med. I eksemplet med den "vandrende stjerne" havde hjernen således kun den mørke nattehimmel med de utallige lyssvage stjerner som baggrund for den kraftigt lysende stjerne. Dette er årsagen til, at hjernen fejlagtigt kan opfatte stjernen som et lys i bevægelse.

Fejlobservering vil altid eksistere. Nogle ufologer mener da også, at det er et stort problem for uforskningen, idet fejlobserveringer er årsag til en hvis "forvrængning" af observationsberetningerne. Dette nedsæt-

ter i sidste ende rapporternes kvalitet.

Hvor stort et problem fejlobserveringer er, ved vi endnu ikke. Men en af fremtidens opgaver for ufologerne må uden tvivl være at forsøge at finde svaret på dette vigtige spørgsmål. Hidtil har der kun været udført ganske få analyser med dette formål.

Allerede tidligere har vi været inde på den videnskab, man kalder perceptionspsykologi. Den arbejder med sansernes (herunder øjets) opfattelse af vores omgivende miljø og hjernens tolkning af de signaler, den modtager fra sanserne. Perceptionspsykologi har uden tvivl en stor betydning, når man skal vurdere omfanget af fejlobserveringer.(1)

Fra observation til analyse

Når man som ufolog diskuterer rapporternes kvalitet, må man tage flere vigtige faktorer i betragtning. Diagrammet på næste side skal illustrere, hvilke "behandlingsfaser" enhver observationsberetning må gennemgå, inden den kan anvendes i et forskningsprojekt. Vi vil i det følgende prøve at danne os et indtryk af, hvilken betydning de enkelte faser har for den endelige rapportens kvalitet.

Øverst på figuren har vi selve fænomenet, som bliver observeret.

AF TOKE
HAUNSTRUP

(Tegning:
Stefan Harboe
Andersen)

Vi kunne også kalde fænomenet for den "ydre stimuli". Begrebet "ydre stimuli" er hentet fra perceptionspsykologien og betegner de sanseindtryk, der når vores øjne. Lidt populært kan man sige, at hvis man tager et fotografi af et fænomen, vil den ydre stimuli svare til det, man kan se på billedet.

Pilen ned til "observatøren" fortæller, at fænomenet bliver observeret. Dette betegner vi som "fase 1" (se figuren). Under fase 1 sker der en vis grad af fejlobservationer, som allerede beskrevet. Men der eksisterer også et andet problem. Nogle ufologer mener nemlig, at hvis en observatør er overbevist om, at han/hun ser et "ægte" ufo, kan denne opfattelse smitte af på observationsberetningen. Således at observatøren "ser" forskellige detaljer, som slet ikke eksisterer.

Endnu ved ufologerne alt for lidt

om dette problem, til at man kan afgøre dets betydning for rapportens kvalitet. Krystalkuglehypotesen er nok den bedst kendte ufoteori, som tager udgangspunkt i problemet (2). Når en observatør henvender sig til en ufoorganisation for at indberette en observation, er der som oftest to muligheder. Enten interviewes observatøren af en rapportoptager, hvilket kan ske telefonisk, eller ved at rapportoptageren besøger observatøren, eller også udsendes et rapportskema. Ved den sidste mulighed drejer det sig om et standardspørgeskema, som observatøren skal udfylde. På figuren er de to muligheder vist som hhv. "fase 2a" og "fase 2b". Ved interview af observatøren arbejder man med et problem, som alle interviewere kender: ledende spørgsmål. Det drejer sig om spørgsmål af typen: Var ufoet rødt...? Havde det form som en cigar...? osv. Denne

slags spørgsmål er ledende, og problemet er specielt stort, hvis observatøren i forvejen er lidt usikker over for det, han/hun har observeret.

Ledende spørgsmål kan give observatøren den fejlagtige opfattelse, at han/hun bør svare, som rapportoptageren tilsyneladende forventer. Dette resulterer i en "forvrængning" af observationsberetningen med en svækkelse af rapportens kvalitet til følge.

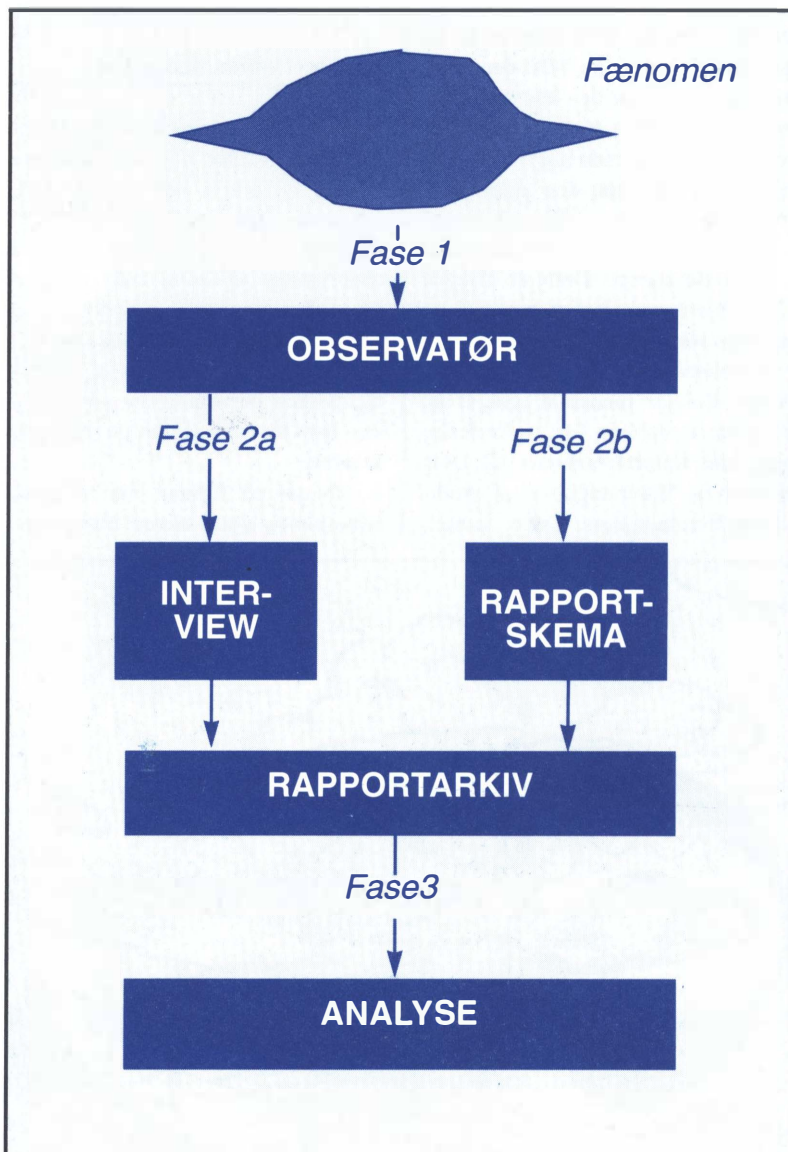
Som oftest stiller rapportoptageren de ledende spørgsmål ubevidst. Det skyldes bl.a. manglende træning i interviewteknik. Derfor kan ufoorganisationerne kun opfordres til at afholde rapportoptagerkurser for at formindske problemets omfang. Rapportoptagerens fortolkning af observatørens svar er også problemfyldt. Hvis rapportoptageren har en forudfattet mening, om det fænomen observatøren så, kan dette medføre, at han/hun fortolker observatørens svar på én bestemt måde. Hvilket igen forringere rapportens kvalitet.

Når det drejer sig om udfyldelse af rapportskema, gælder de samme problemer som ved interview - dog med den forskel at rapportbehandleren ikke har mulighed for at stille uddybende spørgsmål. Men der er også andre faktorer, som spiller ind. Meget væsentligt er det, at alle spørgsmål i et rapportskema er entydige, således at de kun kan forstås på én måde. De fleste læsere kan sikkert forestille sig, hvilke konsekvenser det kan få for det senere rapportarbejde, hvis en observatør opfatter et spørgsmål forkert og svarer derefter!

Spørgsmålene bør også formuleres klart, således at de kan forstås af alle. Gives der svarmuligheder i rapportskemaet, skal de være udvalgt omhyggeligt, så de dækker langt de fleste situationer, der kan opstå. Men ofte giver svarmuligheder problemer, fordi de er alt for "fastlåste" og svære at nuancere. Derfor passer de ikke til alle situationer, der kan opstå.

Efter endt rapportoptagelse undersøges hændelsen for en evt. naturlig forklaring. Hvis observationen kan forklares som værende et kendt fænomen, noteres dette i rapporten sammen med evt. andre bemærkninger. Herefter arkiveres rapporten. SUFOIs rapportarkiv rummer omkring 10.000 rapporter. Heraf udgør

(Tegning:
Henrik Klinge
Pedersen)

iforrapporterne langt den største del.

Når en ufolog ønsker at foretage statistiske analyser med rapporterne som baggrundsmateriale, må han/hun først hente rapporterne frem fra arkivet. Dernæst skal der ske en bearbejdelse af materialet (rapporterne).

Man kan sjældent anvende de "rå" data fra rapporterne direkte i en undersøgelse. Først skal dataene bearbejdes til noget "overskueligt" og brugbart. Ved bearbejdning opdeler man som oftest dataene i grupper. Feks. kan oplysninger om fænomenes farve grupperes: rød, gul, blå osv.

Bearbejdningen er nødvendig, når man har at gøre med store datamængder. Den giver overblik, men har den uheldige konsekvens, at oplysninger kan "gå tabt". Feks. vil man i en analyse over ufoernes farver næppe have en gruppe, der hedder "lyserød". I dette tilfælde vil man nok kategorisere den observerede farve som "rød".

Ved "fase 3" på figuren sker der altså igen en vis forringelse af rapportens kvalitet.

Fremtidige mål

Det er altså vigtigt for ufologerne at kende kvaliteten af de rapporter, de anvender i deres arbejde. Desværre ved vi endnu alt for lidt om de problemer, som jeg har forsøgt at skitser i denne artikel, til at vi nu kan afgøre deres betydning for rapporternes kvalitet. Dette er årsagen til, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at give en ordentlig bedømmelse af rapporternes kvalitet.

Det må være en af ufologernes fremtidige mål at forsøge at klarlægge omfanget af de enkelte problemer. På baggrund af denne viden vil det så være muligt at give en bedre vurdering af rapporternes kvalitet.

Et andet spørgsmål for fremtiden bliver sikkert at forsøge at mindske problemernes omfang. Feks. vil afholdelse af flere rapportoptagerkurser bl.a. kunne forhindre en stor del af de ledende spørgsmål. Disse anstrengelser skal så resultere i, at kvaliteten af rapporterne stiger - med bedre forskningsresultater til følge.

En forhøjelse af rapporternes kvalitet er én af vejene mod bedre forskningsresultater - og dermed skabes

der bedre muligheder for en opklaring af ufofænomenet. □

Litteraturhenvisninger:

(1) Bøger om perceptions-psykologi: Hochberg, Julian E.:

Perceptionens psykologi, Hans Reitzels forlag, 1971.
Day, R.H.:

Perception,

Hans Reitzels forlag, 1972.

(2) Se UFO-Nyt nr. 1/86, side 4 ff.

Se
annoncen
side 3

Få UFO-Nyt på diskette

Har du en PC?

Kan du svare "ja", bør du læse resten af dette!

SUFOI kan nemlig tilbyde en disketteservice til medlemmerne. Servicen forudsætter, at du har abonnement på UFO-Nyt, og den tilbyder dig en lang række ekstra fordele:

Du får alle artiklerne i UFO-Nyt på diskette, længe før bladet udkommer. Ikke alene får du nyhederne før de øvrige abonnenter, men du får også mulighed for at søge automatisk efter bestemte artikler (fritekst-søgning) eller udarbejde specielle artikeloversigter.

Du får ekstra artikler og information, som kun læsere med disketteservice får. Denne ekstra service består bl.a. af artikler, som der ikke har været plads til i UFO-Nyt, samt forskellige foreningsnyheder.

Du får observationsoversigter. Gennem disketteservicen får du altid den mest opdaterede oversigt over indkomne observationsberetninger til SUFOI.

Du får ekstra "shareware" programmer om astronomi, rumfart og andre relevante områder. Disse programmer følger automatisk med, når du kvartalsvis modtager en diskette.

Disketteservicen koster kun kr. 90,00 for resten af i år (UFO-Nyt nummer 3 og 4) samt hele 1993.

Indbetal omgående beløbet og få den første diskette med posten. Denne indeholder bl.a. alle artikler fra UFO-Nyt nummer 3 samt et spændende astronomiprogram. Herefter vil du modtage en diskette i god tid, før hvert nummer af UFO-Nyt udkommer.

Du skal blot have en PC med DOS.

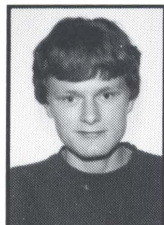
Vi leverer alle formater (du vil modtage et spørgeskema efter din indbetaling).

Du indbetaler beløbet, kr. 90,00, på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Skriv venligst "Disketteservice" på modtagerdelen.

Projekt PADUR

AF TOKE
HAUNSTRUP

Ufologien har gennem årene været præget af adskillige mere eller mindre videnskabelige forskningsprojekter. Specielt i 70'erne opstod der grupper, som havde det tilfælles, at de benyttede sig af den nye computerteknologis faciliteter. Disse grupper indkodede store rapportmængder vha. EDB, som blev anvendt i statistiske undersøgelser. På denne måde håbede ufologerne at finde gennemgående "træk" ved ufofænomenet - træk som kunne fortælle om fænomenets oprindelse. Fra 1977 og en årrække frem havde SUFOI sit eget analyseprojekt. Initiativtageren til dette projekt var Per Andersen (nuværende næstformand i SUFOI). Projektet hed UFODATA og fik gennem dets eksistens indkodet over 2.000 rapporter vha. EDB (1). Alle rapporterne stammede fra SUFOIs rapportarkiv og omfattede observationer af både ufoer og ifoer.

Af de forskningsresultater Projekt UFODATA opnåede, hører en analyse over ufoernes tidsfordeling nok til de mest interessante. I hæftet "Tidsloven" kan man læse nærmere om selve analysen og resultaterne (2).

I midten af 80'erne ophørte Projekt UFODATA. En af årsagerne var bl.a. manglende arbejdskraft. Desuden var der problemer med rapporternes i forvejen lave forskningsmæssige kvalitet (1).

Siden Projekt UFODATA har der ikke i Danmark eksisteret noget analyseprojekt af ufofænomenet. Men nu forsøger undertegnede sig med oprettelsen af et nyt projekt, der har fået navnet: Projekt til Analyse af Danske Ufo-Rapporter - PADUR.

I det følgende vil jeg give en nærmere beskrivelse af projektet.

Formålet med PADUR

PADUR har bl.a. til formål at indgå i studiet af de mange teorier, der eksisterer inden for ufologien. Projektet skal - med SUFOIs rapporter som

baggrundsmateriale - anvende statistiske metoder i et forsøg på at bevise eller afvise udvalgte ufoteorier.

"Logikken" bag denne fremgangsmåde, som vil kendetegne analyserne i Projekt PADUR, er, at hvis en teori er "sand", må der være detaljer ved uforapporteme, som peger i retning af teorien. Ved hjælp af statistiske analysemetoder vil PADUR forsøge at påvise detaljer ved ufofænomenet, som enten taler for eller imod en bestemt teori. Dog gøres dette arbejde vanskeligt pga. den kendsgerning, at der sikkert er mere end én teori, som "passer" på ufoerne. Derfor kan der blive et stort arbejde med at "skille" analyseresultaterne fra hinanden (alt efter hvad de beskriver).

PADUR har også til formål at arbejde med problemer, som findes inden for ufologien. Et eksempel på et sådant problem kan være en bestemmelse af rapporternes kvalitet.

Projekt PADUR har ikke nogen forudfattet mening om ufoernes oprindelse, hvilket man heller ikke kan tillade sig at have, hvis man som forsker ønsker at udføre et seriøst og objektivt arbejde. Hvad angår det sidste bør det dog i parentes bemærkes, at ingen forsker kan arbejde 100% objektivt. Netop objektivitet er meget væsentligt, når man beskæftiger sig med et så omstridt emne som ufoer.

Når hjernen laver forkerte billeder

Projekt PADUR begyndte oprindeligt som en ide hos undertegnede. I foråret 1991 skrev jeg et oplæg til SUFOI, hvori jeg gav mit forslag til, hvordan et analyseprojekt kunne udformes. SUFOI viste interesse for oplægget, og senere udviklede mine ideer sig til mere detaljerede planer. Disse planer resulterede så i oprettelsen af Projekt PADUR.

PADUR er blot en fælles beteg-

nelse for - med tiden - flere selvstændige projekter, som bl.a. har det tilfælles, at analyserne baseres på rapporter fra SUFOIs omfattende rapportarkiv.

Der måtte en del overvejelser til, inden jeg besluttede mig for, hvilket emne det første projekt under PADUR skulle arbejde med. Men omkring årsskiftet 1991-92 var sagen afgjort - projektet skulle beskæftige sig med problemerne omkring begrebet fejlobservation. Fejlobservationer skyldes primært, at hjernen "tolker" de signaler, den modtager fra sanserne, forkert. Dette har en indvirkning på rapporternes kvalitet - dermed menes, hvor godt rapporterne beskriver de observerede fænomener.

Fejlobservationer vil altid eksistere. Derfor er det ene af formålene med projektet at undersøge, hvilke "hovedtyper" af fejlobservationer der forekommer. I forlængelse af dette er det også håbet, at der kan udarbejdes en oversigt over de typer af oplysninger, som er mest udsat for fejlobservationer (f.eks. fænomenets farve, dets størrelse m.v.).

Denne oversigt kan hjælpe ufologerne til at være ekstra påpasselige over for de oplysninger, som er specielt udsat for fejlobservationer - og dermed mest usikre.

Desuden er det formålet at undersøge, hvilke processer ved menneskets sanseapparat der forårsager fejlobservationer. Endelig skal projektet forsøge at vurdere, hvilken betydning fejlobservationer har for rapportens kvalitet.

En videnskabelig omvej

Når man beskæftiger sig med forskning, er det meget almindeligt, at man må løse problemer ad "omveje". Det bliver formentlig også nødvendigt ved analyserne af fejlobservationerne. Vi ved - af naturlige årsager - ikke, hvordan et ufo skal se

ud. Derfor er det så godt som umuligt at afgøre, hvorvidt en uforrappørers oplysninger er korrekte eller ej. Dette har medført, at jeg har måttet vælge en fremgangsmåde, der umiddelbart kan virke uforståelig. I stedet for at lade uforrappørerne udgøre analyse materialet har jeg valgt at anvende iforrapporter fra en såkaldt masseobservation - dermed menes en hændelse, hvor mange rapporter har observeret ét og samme fænomen. Jeg vælger iforrapporter, fordi vi igennem årene har lært, hvordan forskellige ifofænomener (f.eks. et meteor) tager sig ud på himlen. På baggrund af denne viden er det muligt at bestemme de oplysninger, som er specielt udsat for fejlobservationer, når det observerede er et ifo. Observatøren af et ifo henvender sig som oftest til en ufoorganisation i den tro, at han/hun har været vidne til et ufo. Derfor kan man forvente, at de processer, der medfører fejlobservationen ved en ufoobservation, også må "gælde" ved en ifoobservation. Dette - og førnævnte - er den egentlige tanke med at anvende rapporter fra en masseobservation af et ifo i analyse.

I løbet af sommeren vil de første analyser blive gennemført. UFO-Nyts læsere kan følge de resultater, der opnås gennem Projekt PADUR. I øvrigt modtager jeg gerne spørgsmål, forslag kommentarer m.v. vedrørende PADUR. Adressen kan findes her på siden. □

Litteraturhenvisning:

(1) Se UFO-Nyt nr. 3/89, side 18

(2) Andersen, Per:

Tidsloven, SUFOI, 1978

Bedste artikel i UFO-Nyt 1991

I UFO-Nyt nummer 1 udskrev vi en læserkonkurrence, hvor vi bad vores læsere om forslag til den bedste artikel i UFO-Nyt 1991.

Tak til alle, der indsendte deres forslag til "bedste artikel".

Ud fra de foreslåede artikler ser det ud til, at UFO-Nyt faktisk appellerer til mange forskellige grupper af ufointeresserede. De hyppigst foreslåede artikler var:

Ole Henningsen:

Bemandet flyvning til Mars

Clas Svahn:

Et halmstrå i hvedemarken

Ole Henningsen:

Flyvende ubåd i Østersøen?

Flemming Rasmussen:

Er der liv derude?

Peter Nørgård:

Ufo-bølgen i Belgien

Hilary Evans: Blev franskmand bortført af ufo?

Det er interessant at notere, at artiklerne spreder sig over mange emner og vinkler: To artikler handler om spændende observationer, to handler om astronomi/rumfart, en er meget skeptisk, og en handler ikke om ufoer (cirklerne). Dette bekræfter den linie, som UFO-Nyt har lagt igennem de seneste år.

Den heldige vinder af et gratis abonnement på UFO-Nyt i 5 år blev:

Hans Jeppesen.

Per Andersen

Skandinavisk UFO Information (SUFOI)

Postboks 6, 2820 Gentofte

Giro 9 11 77 25

Tlf. 86 28 90 61

Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
- 2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et ufofænomen forstår vi et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Peter Nørgaard (formand, rapportcentral, foredragsafdeling), Møllegade 7, 1.tv., 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.

Per Andersen (næstformand), Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 31 71 96 64.
Flemming Rasmussen (næstformand), Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 59 20.

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Karin Bøger, Mariehøj 244, 2990 Nivå. 42 24 42 19.

Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Toke Haunstrup, Tollundvej 13, 8600 Silkeborg. 86 85 11 85.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge.

Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 28 01 26.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Brian Møller, Aabenraaevj 14, Kiskelund, 6340 Kruså. 74 67 04 54.

Bo Nielsen (alarmcentral), Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.

Ame S. Petersen, Magleparken 54, 1.tv., 2750 Ballerup. 42 97 80 76.

Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.

Officiel adresse

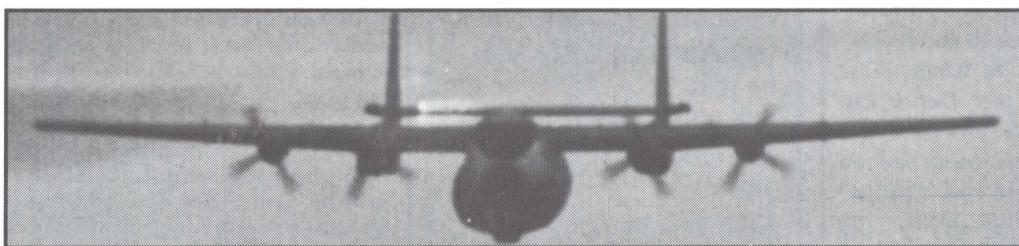
Formål

Daglig ledelse

Øvrige repræsentantskab

Nye UFO-beviser - og modbeviser

Den 31. december 1978 filmede et australsk TV-hold om bord på et fly et mystisk lys, der foretog nogle højst usædvanlige bevægelser. Enkeltbillederne af denne film er nu blevet grundigt analyseret af to amerikanske forskere. De var ikke i stand til at give en forklaring på det mystiske billede, kendt som "&"-fotoet.

Læs om deres analyser i SUFOIs nyeste udgivelse "Nye UFO-beviser - og modbeviser". I denne artikelsamling kan du også læse om MJ-12 sagen, ufologi i USA kontra Europa samt forbindelsen mellem ufoer og folkløvevidenskab. Artikelsamlingen er redigeret af Flemming Rasmussen.

"Nye UFO-beviser - og modbeviser" er på 60 sider i A5 format og illustreret.

Bestil bogen ved at indbetale kr. 86,00 + kr. 12,00 (porto/ekspedition) i alt **kr. 98,00** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

